

12845

ஸ்ரீ:

தமிழ் மஹாபாரதத்தைப் பற்றிய

சில அபிப்ராயங்கள்

162

162

கார்டியன் பிரஸ், சென்னை.

1934

ஸ்ரீ மஹா பாரதம்.

வடமொழி வியாஸ பாரதத்திற்குச் சரியான
தமிழ்வசன மொழிபெயர்ப்பு

(உயர்ந்த காலிகோவில் பைண்டு செய்து கிட்டு எழுத்தில்
பெயர் போடப்பட்டுள்ளன.)

பைண்டு செய்த புஸ்தகங்களும் விலை விவரமும்.

				ரூ.அ
ஆதிபர்வம், முகவுரை முதலிய சேர்ந்து, பக்கம் 958		5	8	
ஸபாபர்வம்		362	2 4	
வனபர்வம், முதலாவது பாகம்		608	3 8	
ஷ்டிரண்டாவது பாகம்		704	4 0	
விராடபர்வம்		348	2 4	
உத்யோகபர்வம்		676	4 0	
பீஷ்மபர்வம்		512	3 0	
துரோணபர்வம்		860	5 0	
கர்ணபர்வம்		484	3 0	
சல்ய ஸௌப்திக ஸ்திரீ பர்வங்களடங்கியது,,		468	3 0	
சாந்திபர்வம், முதலாவது பாகம்		606	3 8	
ஷ்டிரண்டாவது பாகம்		792	4 8	
அநுசாஸன பர்வம்		1070	6 0	
ஆஸ்வமேதிகமுதலிய ஐந்துபர்வங்களடங்கியது		598	3 8	
ஆக		9046	53 0	

இவற்றிற்குத் தபாற்கூலி வேறு.

புஸ்தகம் தனித்தனியாகவும் கிடைக்கும்.

மு ன் னு ரை

அறிவிற்கிறந்த பெரியோர்களுக்கு ஒரு விண்ணப்பம்:

நூல்களுக்கு முதலில் முன்னுரை எழுதுவதன்றி நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்களுக்கு முதலில் முன்னுரை எழுதுவது உண்டோ என்று சிலருக்கு ஐயம் நிகழலாம். வடமொழி மஹாபாரதத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புப் புதிதாக வெளிவந்ததாலும், 'வடமொழியில் சிறந்த பண்டிதர்களாலும் மிகக் கடினமானதென்று கருதப்படுகிற முதனூலின் கருத்து வேறுபடாமல் மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருக்கிறதா? யாவராலும் படித்து அறிந்துகொள்ளக் கூடிய எளிய நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதா' என்னும் சந்தேகங்கள் உண்டாவது இயல்பாதலாலும், அப்படியே சிலர் நேரிலும் கடித மூலமாயும் கேட்கிறார்களாகையாலும், அவர்களுடைய சந்தேகத்தைத் தெளிவிப்பதற்குப் பல பெரியோர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிப்பது அவச்யமாயிற்று. அந்த அபிப்பிராயங்கள் இதில் எந்த முறையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைத் தெரிவிக்கவே இந்த முன்னுரை எழுதப்படுகிறது.

மஹாபாரதம் மிகப் பெரிய நூலாதலாலும், இந்த மொழிபெயர்ப்பு 25 வருஷங்களுக்கு அதிகமாக வெளிவந்துகொண்டிருந்தமையாலும், இது ஸம்பந்தமாக ஸமாசார பத்திரிகை மூலமாகவும் கடித மூலமாகவும் கிடைத்த நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்களும் பாராட்டுக் கடிதங்களும் மிகப்பல. இந்த மொழிபெயர்ப்பு முன்னம் ஸஞ்சிகையாக வெளிவந்துகொண்டிருந்தபொழுது கிடைத்த அபிப்பிராயங்கள் அப்போதப்போது வெளியிடப்பட்டன. பல அபிப்பிராயங்கள் ஒருங்கு தொகுக்கப்பெற்றுப் புஸ்தக வடிவமாகவும் வெளிவந்தன. அவற்றையெல்லாம் ஒன்றும் விடாமல் சேர்த்து அச்சிட்டு வெளியிடுவதானால் மிகவிரியுமாதலால், மாதிரிக்காகச் சிலவே இங்கே வெளியிடப்படுகின்றன.

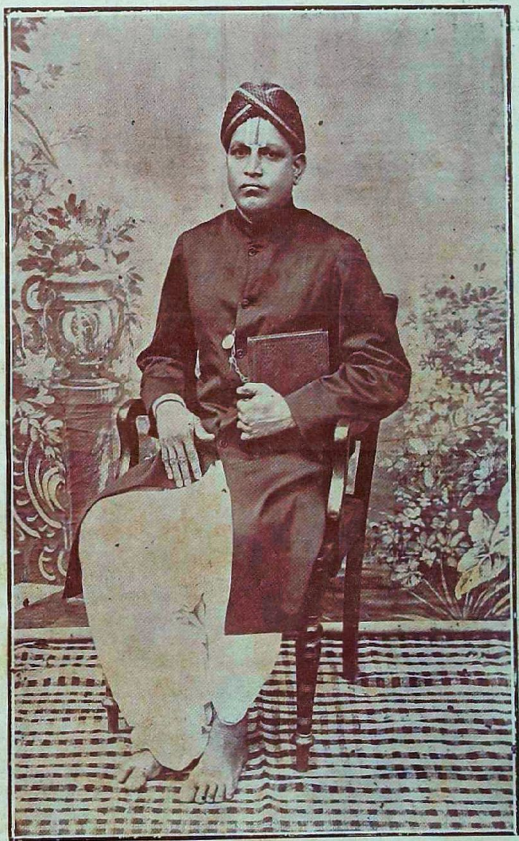
இந்த அபிப்ராயங்கள், கிடைத்த தேதிவரிசையில் வைக்கப் பட்டுள்ளன. ஆனால், ஒரே கனவானிடமிருந்தோ ஒரே பத்திரிகையிடமிருந்தோ பல அபிப்ராயங்கள் கிடைத்திருந்தால், அவை, சில நயங்கருதி, ஒருசேர வைக்கப்பட்டுள்ளன. மொழிபெயர்ப்பு வேலை தொடங்கியதுமுதல் அச்சிட்டு முற்றுப்பெற்றவரையில் கிடைத்தவை முதற்பாகமாகவும், முற்றுப்பெற்ற பிறகு கிடைத்தவை இரண்டாம் பாகமாகவும், தமிழ்ச் செய்யுள்களாகக் கிடைத்தவை மூன்றாம் பாகமாகவும், வடமொழி ஸ்லோகங்களாகக் கிடைத்தவை நான்காம் பாகமாகவும் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

மஹாபாரத அபிமானிகள் பலர் என்னுடைய உருவப்படம் ஒன்று கடைசி ஸஞ்சிகையில் வெளிவரவேண்டுமென்று எழுதினார்கள்; நேரிலும் வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். என்ன காரணத்தினாலோ என்மனம் அதில் செல்லவில்லை. பின்னரும், என்னுடைய படம் அனுப்பவேண்டுமென்று பலர் அடிக்கடி எழுதுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அன்பர்களுடைய விருப்பத்திற்கிணங்க, மஹாபாரத ஸம்பந்தமாகச் சிலசில ஸமயங்களில் எடுக்கப்பட்ட படங்களை இதில் அங்கங்கே வைத்திருக்கிறேன்.

தங்களுடைய விலைமதிக்கப்பெறாத காலத்தின் செலவையும் சிரமத்தையும் பாராமல் காரியத்தின் பெருமை ஒன்றையே கருதி நற்சாஷிப் பத்திரங்கள் எழுதி அனுப்பிய பெரியோர்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

கும்பகோணம், }
1-3-1934 }

இங்ஙனம்,
ம. வீ. இராமானுஜாசார்யன்.

மஹாபாரதப் பதிப்புலேலை தொடங்கி 2½ வருஷம் ஆனபிறகு,
1911-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்தில் எடுக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ மஹாபாரத வசனம்.

சில அபிப்பிராயங்கள்.

முதற் பாகம்

(ஸ்ரீ மஹாபாரதம் தொடங்கியது முதல் சூர்த்தியானது வரை)

M. R. Ry. Prof. K. Sundararama Aiyar Avl., M. A., Retired
Lecturer of the Kumbakonam College, 5-3-08:—

“That the Mahabharatam is one of the priceless gems of our noble Aryan literature and religion is a well-known fact. That in our sweet Tamil mother-tongue there is no reliable and scholarly translation of the immortal epic is not perhaps so well-known. The so-called Tamil Mahabharatam is merely a mis-leading and un-reliable summary which is almost useless, if not positively harmful. It is a rare piece of good fortune for the Tamil land that so great and accomplished a Pandit as Brahma Sree Srinivasacharya of the Kumbakonam College, has been found willing to undertake the work of translating the work into Tamil. He is a Pandit of vast and unrivalled erudition ranging over almost the entire field of Sanskrit literature, learning, philosophy and science. He is also one with whom the love of accuracy and thoroughness in all he does is a passion and an instinct. I have known him intimately for several years and honour him as a Pandit of peerless knowledge and ability, and I rejoice to know that the work of translation is making steady and rapid progress.

The Editor, Mr. M. V. Ramanujachariar, of the Native High School, Kumbakonam, is not only one of the foremost Tamil Pandits of our age, but an accomplished Sanskrit Scholar. He is also a man of much power, resolution and force of character, and I have no doubt that the undertaking will be rapidly pushed on to completion under his energetic, watchful and tactful guidance. He has taken leave for six months in order to press forward this noble and national undertaking and I heartily wish him success.”

M. R. Ry. Diwan Bahadur, R. Raghunatha Rao Avl., C.S.I.,
10—3—08:—

“The famous Sanskrit epic is said to have been written 5,000 years ago. It consisted of 1,00,000 verses as therein stated. Its author was Sri Veda Vyasa. It was intended to commemorate the great war of the Kurus and Pandavas. In publishing the history of the war the author intended to instruct the people of Bharatakanda in Religion, Sociology, Politics and in the means of increasing the Material Prosperity of the country—its people and mankind in general. A Tamil translation of this is now being edited and published by M. V. Ramanujachar Avargal, Tamil Pandit, Native High School, Kumbakonam. * * * The printing is excellent and the Tamil easy and colloquial. Mahabharata has not yet been completely translated into Tamil. If this undertaking be successfully carried out, it would be a valuable addition to the prose works in Tamil and would prove an invaluable acquisition to it. People will be afforded a good opportunity of benefiting themselves by studying the work which is a mine of knowledge both for religionists and laity. It is hoped that the publication will be welcomed by Tamilians and supported to the extent necessary for its successful completion.”

M. R. Ry. Rao Bahadur S. Appu Sastriar Avl., B.A.,
Manager, Headmaster and Proprietor of the Native High School,
Kumbakonam 6—5—08:—

“The Mahabharata, the longest and the most voluminous of all epic poems is the grandest monument of human intelligence and genius. This great poem is a living picture of Indian faith, manners, morals, metaphysics, philosophy, religion and valour as they existed in India more than 4,000 years ago. It is a great store-house of legendary lore and national antiquities. Some of the episodes—the well-known story of Nala and Damayanti, the unsurpassingly tender and touching legend of Savitri are little epic gems which would well stand comparison with similar poems of any country and of which any nation might be proud. The famous Bhagavat Gita in which Sri Krishna expounds the doctrines of faith, &c., in lofty and highly political language, has for centuries moulded the thoughts and shaped the manners and morals of a large section of the Hindu nation. In fact, the sublime philosophy of the Gita has fascinated the minds of the Hindus and the Europeans alike. The Mahabharata may be regarded as a real mine of wealth and a golden treasury of morals, unsurpassed in beauty, richness and grandeur.

The author of this immortal epic of India is the gifted sage Vyasa, whose wonderful genius, deep insight into man's nature, matchless delineation of character and encyclopædic knowledge have been the admiration of the civilised world.

The translation in Tamil of this epic must prove a priceless boon to the Tamil speaking public as the loftiest sentiments and the noblest thoughts that the human mind is capable of, will be placed within easy reach of thousands and hundreds of thousands of people in India and Ceylon. It is a sign of happy augury to the success of this undertaking that Brahmasri Srinivasachariar Avargal, Sanskrit Pandit of the Kumbakonam College, has kindly consented to give the benefit of the eminent attainments in Sanskrit literature his deep erudition and his accuracy and closeness of reasoning, in the matter of faithfully translating the Sanskrit into Tamil.

The high attainments, the ripe scholarship, the earnest devotion and the persevering energy of Pandit Ramanujachariar Avargal of the native High School, Kumbakonam, are a guarantee that the literary part of it will be successfully and satisfactorily done. As the disciple of Mahamahopadyaya Swaminatha Aiyar Avargal, Tamil Pandit and Professor, Presidency College, Madras, he has at his disposal the services of his master, whose vast erudition, brilliant scholarship and extra-ordinary attainments in Tamil literature, Grammar, &c., have secured for him the recognition of His Excellency, the Viceroy and won for him undying fame as the greatest living Tamil scholar in the Republic of letters.

The success, however, of this difficult undertaking will depend almost entirely on the measure of support and the liberal patronage that is accorded to it. It is therefore the duty—the sacred duty of every well-wisher of Bharatakanda and every true lover of Hindu Religion and Philosophy to come forward readily and respond to the call for aid and support, for, without substantial encouragement and patronage, the undertaking cannot become an accomplished fact. May the almighty Sri Krishna, the Protector of the Righteous, in his Infinite Wisdom, Mercy and Love bless this holy and useful undertaking and carry it to a successful completion, is the most humble and fervent prayer of the undersigned."

சென்னை, பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர்களாகிய மஹா வித்வான் பிரம்மசுரீ மஹாமஹோபாதிந்யாய, தாக்ஷிணத்தயகலாநிதி, தீராவிட வித்யாபூஷணம், டாக்டர் வே. சாமிதாதையரவர்கள், 4-8-08 :—

“இந்தப் பாரதவசனத்தைப் பார்க்கும்பொழுது எனது உள்ளம் மிக இன்புறுகின்றது. அழகிய பற்பல உபாக்கிபாணங்களும் தர்மங்களும் சிறைநகரங்கள் வியாஸ பாரதத்தின் பொருளை ஒழுங்காக அறித்து சொல்வதற்கு

இதைப்போன்ற ஸாதனம் இக்காலத்தில் தமிழில் வேறே இல்லை. இங்ஙனம் செய்விக்கவேண்டுமென்று பல வருடங்களாக இருந்த என்னுடைய எண்ணம் இதைப் பார்த்த பின்பு அடியோடே நின்றுவிட்டது இச் தமிழ்நாட்டுப் பிரபுக்களும் வித்வான்களும் ஆதரித்து இதை முற்றுப்பெறச் செய்வார்களென்று நம்புகிறேன். இவ்வரிய காரியத்தைச் சலிப்பிற் செய்து வரும் ஸ்ரீமத். ம. வீ. இராமாநுஜாசாரியரவர்கள் விஷயத்தில் நன்றி செலுத்தத் தமிழலகம் கடமைப்பட்டிருக்கின்றது. படிப்பவர்களுக்கு நல்லொழுக்கத்தைத் தெரிவிப்பதாகிய இப்புத்தகம், மிகவும் எளிய நடையாக இருந்து விளங்குதலின், ஒவ்வொருவர் கையிலும் இருக்கவேண்டுமென்பதை நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை.”

The Hindu, 19—8—08 :—

“A new translation into Tamil of the Mahabharata by Mr. M. V. Ramanujacharyar of Kumbakonam has been published. We heartily welcome this addition to Tamil Literature. It is a literal translation of the Sanskrit of Sri Vedavyasa, clothed in the simple style understandable by many. Pandit T. E. Srinivasachariar of the Kumbakonam College, has been engaged in the work of translation. His scholarship is a guarantee for accuracy. The first part now issued has been thoroughly corrected by Mr. M. V. Ramanujachariar of the Native High School, Kumbakonam. We have read several portions of the translation and are glad to find in both matter and manner all that are desirable in a popular work of the kind. The volume is entirely free from pedantry the besetting sin of indigenous scholars. The book has had the advantage of having passed through the hands of Mahamahopadhyaya Pandit V. Swaminatha Aiyar Avergal, of the Presidency College, Madras, and that in our opinion, is no small recommendation. If a common literature is a bond among apparently different races, the Mahabharata can rightly claim to have produced a fusion of the Indian races more effectually than legal enactments or the example of a Moghul Sovereign.

We sincerely hope that the Tamil speaking population of the Madras Presidency and in other parts of the world will largely patronise the patriotic labours of Mr. Ramanujacharyar.

மஹா வித்வான், பிரம்மஸ்ரீ மஹாமஹோபாந்தீயாய, தாக்ஷிணத்திய கலாநீதி, தீராவிட வித்யாபூஷணம், டாக்டர் வே, சாமீநாதையரவர்கள், சென்னை, 8-9-08 :—

நான் இன்று பார்த்தேன். இடம், துவத்யந்தனைக் கண்டு சகுந்தலை தன்னையும் பிள்ளையையும் அங்கீகரிக்கும்படி சொல்லும் நியாயம்; நிரம்ப நன்றியுட்கிறது.

M. R. Ry. Diwan Bahadur, T. T. Rangachariar Avl., B.A., B.L., Acting District and Sessions Judge, Chittoor, 12-10-08:—

“A real translation in Tamil of the great Mahabharata has hitherto been a desideratum. The Tamil world is to have it at present. It is a special good fortune that it is to be the production of the joint labours of such esteemed Pandits as Mr. T. E. Srinivasachariar, the Sanskrit Pandit of the Government College, Kumbakonam and Mr. M. V. Ramanujachariar, Tamil Pandit, Native High School, Kumbakonam. The fact is that both are excellent scholars in Sanskrit and Tamil. The style of the Tamil translation has pleased me immensely. A true translation cannot be expected to be a free translation; but the one before me, while being a faithful rendering of the original, is also bound to satisfy the expectations of every Tamil scholar and those of ordinary readers who can lay no special claim to scholarship in that language. The style is chaste and dignified, intelligible and easy flowing.

*

*

*

*

There is no work in the world which can approach this great *Ithihasa* for securing to mankind the benefits above described. Mr. Ramanujachariar who has undertaken to place those benefits before the Tamil world deserves its enduring thanks. It can convey its thanks no better than by rendering to him that aid and support which alone will enable him to accomplish this monumental task. The publication is one which ought to be in the hands of every man and woman who can read the Tamil language.”

M. R. Ry. A. D. Janakirama Iyer, Avl., Secretary, Public Library, Tinnevely Bridge, 18-10-08:—

“I am sending for T. R. Krishnacharyar's Edition of the Mahabharata in Sanskrit. To understand the work, I was intending to send for an English translation from Calcutta. Fortunately, the Tamil translation of Brahma Sri Srinivasachariar was placed in my hands and after testing the translation in several places, I find it literal and easy. The translation supplies a real and great want and I very gladly subscribe for a copy.”

சுதேசமித்திரன், 30-11-08 ;—“ம வீ. இராமானுஜாசாரியரால் அப்போதப்போது சஞ்சிகையாகப் பிரசுரஞ்செய்து வருவதில் முதல் சஞ்சிகையைப் பற்றி ஏற்கனவே நமது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறோம். இப்போது இரண்டாவது சஞ்சிகை வரப்பெற்றுச் சந்தோஷம் அடைந்தோம். இது தமிழ்ச் சனாகிய ஹிந்துக்களுக்கு மகா அவசியமும் பிரயாசமுமான முயற்சிபெற்று நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை. மஹாபாரதம்,

இராமாயணம், பாகவதம் ஆகிய புத்தகங்கள் நமது மதாசாரங்களிலும், பூர்வீகர்களது பெருமையிலும் பக்திவைத்தவர்களுக்கு இன்றியமையாதன. இவைகள் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் எழுதப்பட்டிருப்பதால் பெரும்பான்மையான ஜனங்கள் இவைகளிலடங்கிய கதைகளையும் அரிய கருத்துக்களையும் கேள்வி மூலமாய் அறிந்துகொள்ளக் கூடியவர்களேயன்றி, நேராகப் படித்துத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடியவர்களல்லர். ஆகையால், இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இந்தத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு மதிப்பேறின கொடையாகும். நாம் பெற்ற இரண்டாவது சஞ்சிகை 200 பக்கமுள்ளது. இவ்வாறு சஞ்சிகைகளாக மஹாபாரதத்தைப் பிரசுரஞ் செய்துகொண்டுபோவதில் அவை முடிக்க நீண்டகாலம் செல்லவேண்டும். ஆரம்பித்த முயற்சியை மத்தியில் தளர்ச்சியின்றி முடிப்பதவசியம்; அவ்வாறே முடிக்கப்படுமென்று அறியத்திருத்தியடைகிறோம். தமிழ் அபிமானிகளும் கம்மிஷ் மதாசாரம், தெய்வ பக்தி முதலிய நற்குணங்கள் நிலைபெற விரும்புவோரும் இந்த முயற்சியை ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.”

M. R. Ry. M. Govinda Rao Avl., Pleader, Tirupur, (Coimbatore) 7-12-08:—

“இரண்டாம் புத்தகம் கிரம்ப நன்றாயிருக்கிறது. ஸம்ஸ்கிருதபாரதம் கிருஷ்ணசாரியர் பதிப்பு எனக்கு வருகிறது. அது இதுவரை சுமமா இருந்தது; இப்போது அர்த்தமாகிறது.”

The Hindu, 10-12-08:—

“The Tamil versions of standard Sanskrit works have almost all been free renderings of the original and have not so far quite clearly reflected the deep thought and rare beauty imbedded in the texts. So late in the day now after so many literal translations have appeared in English and other languages, the Mahabharata which is an unfailing source for morality, wisdom and all good qualities is being offered to the Tamil Public in its literal form. Great credit is due to Mr. M. V. Ramanujachariar, Tamil Pandit of the Native High School, Kumbakonam, for having embarked on this grand project. He is a capable Tamil scholar himself and strives hard to make the literal Tamil translation read well and to remove the jarring effects of Sanskritic terminations and case endings in Tamil. He has entrusted the arduous task of translation to the eminent Pandits Sathavadhanam T. E. Srinivasacharya of the Kumbakonam College and A. Venkatesacharya of the Gopal Vilas Library, Kumbakonam, both of whom are well-known for their erudite scholarship in Sanskrit. * * * From a perusal of the first two parts now before us, we can confidently recommend it to the Tamil Public as reliable, good, readable and cheap. * * * We wish the undertaking every success.

இந்துநேசன், 14—12—08 :—“கும்பகோணம் நேடிவ் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ஸ்ரீமத். ம. வீ. இராமானுஜாசாரியரவர்கள் வெளியிட்டுக் கொண்டுவரும் ஸ்ரீமஹாபாரதவசனத்தின் இரண்டாவது ஸஞ்சிகையொன்று சில தினங்களுக்குமுன் வரப்பெற்று மிக்கசந்தோஷம் அடைந்தோம். ஐந்தாம் வேதமென்று வழங்கப்படுவதும் படிப்பவர்களுக்கு நல்லொழுக்கக்களையும் சிவத்தையும் நற்குணக்களையும் கற்பிப்பதும், எல்லாராலும் பூஜிக்கப்பட்டவருவதுமாகிய பாரதமானது ஒவ்வொருவரிடத்தும் இருப்பது இன்றியமையாததென்பதை நாம் எடுத்துச்சொல்ல வேண்டியதில்லை. இப்போது தமிழில் பாரதவசன நூல்கள் பல வழங்கிவந்தாலும், அவை சரியான மொழி பெயர்ப்பென்று சொல்ல இடமில்லை. சில மிகச் சருக்கமாக உள்ளன. வேறு சில பிழைபட்டிருக்கின்றன. இக்குறைகளை நீக்கி, ஸ்ரீவியாஸர் இயற்றிய ஸம்ஸ்கிருத நூலிலுள்ள வார்த்தை ஒன்றையும் விடாமல் அப்படியே மொழிபெயர்த்து வெளியிடவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டே இராமானுஜாசாரியரவர்கள் பதிப்பித்து வருகிறார்களென்று தெரிகிறது.

இம்மொழிபெயர்ப்பானது, ஸம்ஸ்கிருதத்தில் சிறிது ஞானமடைந்திருப்பவர்கள் தம்முடைய ஞானத்தை விருத்திசெய்துகொள்வதற்கும் அப்பாஷையில் பயிற்சி இல்லாதவர்கள் ஸ்ரீ வியாஸருடைய மனோபாவங்களை எளிதில் அறிந்துகொள்வதற்கும் உழியாக உள்ளது. சிறந்த இரண்டு ஸம்ஸ்கிருத வித்வான்கள் ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கிறார்கள். ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும், வடமொழியிலும் பாண்டித்தியமுள்ள ஸ்ரீ இராமானுஜாசாரியரவர்கள் தாமே பல முறை அந்த வசனத்தைப் பார்த்துத் தமிழ் நடைக்கு ஒத்தவாறு கூடுமானவரையில் மாற்றிவருகிறார்கள். தமிழில் வசன நூல்கள் நல்லவைகளாக இல்லையென்று சொல்பவர்களுடைய குறையை இவ்வசனம் நீக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

*

*

*

*

செந்தமிழ், டிசம்பர் 1908 :—“ஐந்தாவது வேதமென்றும் உலகத்திலுள்ள நூல்களிலே பெரியதென்றும் புகழப்படுவதும், ஸ்ரீ வேதவியாஸ பகவான் அருளியதுமான ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தின் அருமை பெருமைகளைப்பற்றி இந்நிலவுலகில் அறியாதவர் யாவர்? உலகம்போற்றும் ஞானசாஸ்திரமாகிய ஸ்ரீபகவத்கீதையைத் தன்னுள் அடங்கப்பெற்ற மகாகிரந்தம் இதுவெனின் இதற்கு வேறு புகழ்ச்சியும் கூறவேண்டுமோ? இம் மஹாகிரந்தம் நம்தேச பாஷைகளையென்றி, ஆங்கில முதலிய பாஷாந்தரங்களிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் பேரவாவுடன் படிக்கப்பெற்று வருகின்றது. நம் தமிழ் மொழியில், பாரதக் கதைகளைக் கூறும் நடைப்புத்தகங்கள் வழங்குகின்றனவாயினும், அவை ஸ்ரீ வேதவியாஸபகவான் அருளிய மூலகிரந்தத்தின் மொழிபெயர்ப்பென்றேனும், அதனுட் கூறப்படும் கதைகள் தர்மங்கள் முதலியவற்றை ஒன்றுவிடாது கூறுவனவென்றேனும் கொள்ளமுடியாது. இவ்விஷயம், அவ்விரண்டினையும் வைத்து ஒப்புநோக்குவோர்க்கு நன்கு விளங்கும். இதனால், தமிழ் நாட்டார்க்குமட்டும், அம்மகா இதிகாசத்தின் அருமை பெருமைகளை உள்ளபடியே அறிந்து கொள்ள இந்நான்வரை கூடாது போயிற்று. இப்பெருங்குறையை நீக்கவேண்டுமென்னும் எண்ணம் அறிஞர் பலர்க்குத்

தோன்றியிருக்கக் கூடும். ஆயினும், ஒரு பெருங்கர்மத்தைத் துணிந்து செய்து புசமும் புண்ணியமும் அடைவதற்குரியர் மிகச்சிலரேயன்றிப் பலராகார். அம்முறைப்படி இவ்வரியசெயலை மேற்கொண்டு நடத்தும் புண்யமும் புசமும் கும்பகோணம் காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருத. பண்டிதர் ஸ்ரீ உபய. வே. தி. ஈ. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் அவர்கட்கும், ஷை நகரம் நேடிவ் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீ உபய. வே. ம. வீ. இராமாதுஜாசாரியர் அவர்கட்கும் வாய்த்திருக்கின்றன. இவர்களிலே முன்னவர், மூலகிரந்தத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்போராகவும், பின்னவர், அம் மொழிபெயர்ப்பை ஆராய்ந்து சுத்தமாகப் பதிப்பிப்போராகவும் அமைந்திருத்தல், இம் மொழிபெயர்ப்பினிடத்து நம் முழுமப்பிக்கையும் மதிப்பும் வைத்தற்கு முக்கிய காரணமாகின்றது. ஏனெனில், அவ்விருவரும் வடமொழி தென்மொழிக் கலைகள் கிரம்பிய பெரும் பண்டிதர்களாயிருத்தலேயாம். இப்போது தனித் தனி 200 பக்கக்கொண்ட இரண்டு சஞ்சிகைகள் இன்னோர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இம்மொழிபெயர்ப்பு, மூலத்தின் எதிரொலிபோல ஒத்து விளங்குவதுடன், இதன் வாசகநடை, பண்டித பாமரரெல்லாம் விரும்பிப் படிக்கத்தக்க இனிமை மிகுதி வாய்ந்துள்ளது. இதனுடன் கடிதமும் அச்சம் கண்கவர்வனப்பினவாய் நூற்பெருமையை அலங்கரிக்கின்றன. இங்ஙனம், சகல தர்மங்களும் ஆடங்கப்பெற்ற மகாநிதிபோன்ற இவ்விதிகாசம், மேற் குறித்த பண்டிதர்களது விடாமுயற்சியால் நிறைவேறி வெளிவருமாயின், தமிழ்நாட்டாரது ஞானாபிவிருத்திக்கு இதனினும் சிறந்த பெருஞ்சாதனம் பிறிதில்லை எனலாம். ஆகலால், அன்னோர்களை இப் பெருமுயற்சியில் மேன்மேலும் ஊக்கியுதவல் தமிழ்நாட்டாரது முக்கியமான கடமைகளில் ஒன்றும். இத்தகைய லோகோபகாரமான காரியம் இனிது நிறைவேறும் படி ஸர்வேச்வரன் திருவருள் பெருகுவதாக. இரண்டு மாதத்துக் கொரு முறை 200 பக்கக்கொண்ட சஞ்சிகைகளாக இந்நூல் வெளிவருவதென்று தெரிகின்றது.”

M. R. Ry. K. G. Seshaiyar Avl. B.A., B.L., M.R.A.S., High Court Vakil, Member, Madura Tamil Sangam, Trivandrum, 18-4-09:—

“I subscribe very gladly for the Tamil prose translation of the Mahabharatham issued by Pandit M. V. Ramanujachariar. A Tamil work for which the foremost living Tamil scholar Mahamahopadyaya Pandit V. Swaminatha Iyer and the premier Tamil Journal, *Sen Tamil* have only unqualified praise, does not stand in need of recommendation from one like me. For those who cannot enjoy and profit by the immortal Sanskrit original the present translation is of the very highest value. Those that are competent to express an opinion on it, have testified to the wonderful accuracy of the translation, and indeed the very fact that the work of translation has been entrusted to scholars of established reputation like Pandit T. E. Srinivasacharya and Pandit A. Venkatesacharya by the learned editor, who is himself in addition to being a ripe Tamil Scholar,

a sound Sanskritist is sufficient guarantee for its accuracy. I have read several portions of the translation and the Tamil is easy, flowing and altogether delightful. The book will be a real treasure in all Tamil house-holds."

M. R. Ry. Mahamahopadyaya, Ganapathi Sastriar Avl.
The Curator of the Department for the Publication of Sanskrit MSS. Trivandrum, 22-4-09 :—

"M. V. இராமானுஜாசாரியரவர்களால் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்ட இந்த ஆதிபர்வத்தில் அனேக இடங்கள் நான் வாசித்துப் பார்த்தேன். மொழி பெயர்ப்பு மூலத்தின் தாற்பரியத்தைக் கொஞ்சமும் வீடாமலும் சிறுவர் சளுக்குக்கூட வருவாய்க் கிரஹிக்கும்படியான ரீதியிலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியே எல்லாப் பர்வங்களையும் மொழிபெயர்த்துப் பிரவசித்தப்படுத்திவிட்டால் தமிழ்த் தேசத்தாருக்கு அபரிமிதமான உபகாரம் ஏற்படும் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை."

M. R. Ry. V. Appaswamy Nayakar Avl., Germiston, Transvaal, South Africa, 1-5-09 :—

" * * * * *

சிறந்த உபநிஷத்துக்களையும் ஆழ்ந்த ஞானோபதேசங்களையும் மிகுந்த தருமங்களையுடைய ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தை உள்ளபடியே தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தமிழ்மக்களுக்கு உதவுவதிலும் சிறந்த உத்தமோத்தம கைங்கரியம் பிறிதொன்றில்லையென்பது திண்ணம். ஸ்ரீ வியாஸபகவான் அருளிச் செய்த மஹாபாரதத்தை, மிகச் சுருங்கிப் பிழைபாடுடையனவாயுள்ள தமிழ் நூல்களால் அறியவியலாது முட்டுற்று நின்ற வடமொழிப் பவீற்சியற்ற எண்போலியர்களுக்குத் தாங்கள் அறிதின் முயன்று உபகரிக்கும் மொழிபெயர்ப்பு இன்றியமையாததேயாம்.

" * * * * *

M. R. Ry. The Hon'ble Dewan Bahadur Sir, Dr. Subramania Aiyar Avl., B. L., K. C. I. E. Retired Judge, High Court, Madras, 29-5-09 :—

"ம. வீ. ராமானுஜாசாரியரவர்கள் இப்போது பிரசுரம் செய்துவருகிற ஸ்ரீ மகாபாரத வசன ஸஞ்சிகை தமிழ் நாட்டிலுள்ள யாவர்க்கும் மிகவும் உபயோகமுள்ளதா யிருக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஐந்தாவது வேதமென்று சொல்லப்பட்ட ஷை மஹா கிரந்தத்தை ஸூலபமாயும் சுத்தமாயுமுள்ள நடை யில் ஷையார் செய்துவரும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பானது ஸ்திரீகள் பாலர்சன் உள்பட யாவரும் படித்துத் தங்கள் தங்கள் அறிவை விருத்திபண்ணிக் கொள்வதற்கு நல்ல கருவி.

" * * * * *

M. R. Ry. Prof. K. Sundararama Iyer Avl. M. A., (when Principal, Hindu College, Tinnevely), 7-6-09 :—

“I am eagerly awaiting the publication of the 4th Part. When will that be issued? Every issue becomes more useful and interesting—if such were possible—than its predecessor and I am sure that your services to our people and religion will in time be duly appreciated, if they are not so already.”

M. R. Ry. K. S. Narayana Aiyar Avl., Editor, Malabar Mail, Trivandrum, 2-7-09 :—

* *

*

*

*

Your services to India are immense and I cannot sufficiently congratulate you on it.”

கோயம்புத்தூர், கலாநீதி, 15-7-09 :—

“

*

*

*

*

அவைகளைப் படித்துப் பார்க்கையில், சாதாரணக் கல்வி கற்றவர்களும் சுருவில் படித்துப் பொருளறிந்து உய்யும்படியான வசனமாக இருக்கக் கண்டு ஆனந்திக்கிறோம். இந்தப் பிரபல முயற்சியைச் செய்துவரும் ஸ்ரீமத் ம. வீ. இராமாநுஜாசாரியரவர்களுக்கு இத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஜமீன்தாரர்களும், மிராசதாரர்களும், வர்த்தகர்களும், மற்றத் தலைமக்களும், குலமக்களும் திரவிய சகாயஞ் செய்து உற்சாகப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர்.

*

*

*

*

”

ஸ்ரீ. உப. வே. வை. மு. சுடகோபராமாநுஜாசாரியரவர்கள், தமிழ்ப் பண்டிதர் கும்பகோணம் காலேஜ், 20-10-09 :—

“கும்பகோணம், காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதர் மஹாவித்வான் சதாவதானம் ஸ்ரீ உ. வே. தி. ஈ. ஸ்ரீநிவாலாசாரியரால் மொழிபெயர்க்கப் பெற்ற, கும்பகோணம் றேடிஸ் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீ உ. வே. ம. வீ. இராமாநுஜாசாரியராற் பதிப்பிக்கப்பட்டு வருகிற ஸ்ரீமஹாபாரதத் தமிழ் வசனத்தின் முதல் நான்கு சஞ்சிகைகளைப் பார்த்தேன். அப்புத்தகம் சொல்லமைதி, பொருளமைப்பு, நடையழகு, பதிப்புநலம் முதலிய பலவகைகளாலும் சிறந்திருத்தல், அதனைப் பார்ப்பவ ரெவர்க்கும் எளிதில் தெரியக் கூடியதே. அவ்வசனதூல் வடமொழிமுதனூலை விடாமல் அடியொற்றியிருப்பதோடு, பண்டித பாமர ஸாதாரணமான எளிய நடையிற் பிழையின்றி அமைந்திருப்பது, மிகவும் சிலாகிக்கத்தக்கது.

மொழிபெயர்ப்பு தூல்களுட் சிலவற்றில் முடிவூற் கருத்தை விட்டு விலகுதலும் தமிழ்நடை எழுச்சளும் காணப்படுதல் கூடும். அதற்குக் காரணம் மொழிபெயர்ப்பவர்க்கு மூலபாஷைநூலின் ஆழ்ந்த கருத்தை நுண்

ணிதா யுனருந் திறத்திற் குறையும், தமிழிலக்கண இலக்கியப் ப்யிற்சியின் மையும், அம் மொழிபெயர்ப்பு, தக்க தமிழ்ப்பண்டிதரார் பார்வையிடப்படா மையுமாதல் வேண்டுமே யன்றி, மேல் நோக்காய்ச் சிலர் நினைக்கிறபடி தமிழ்ப்பாஷையின் குறைவாகாதென்பது, புத்திமான்கள் அநுபவலயித்த மாய் அறிந்த விஷயம். இந்தத் தமிழ் மஹாபாரதத்தில் அவ்வகைக் குறை பாடுகளில்லாமைக்கு ஏது, வடமொழி தென்மொழிகளில் தக்க பண்டிதர் கள் மொழிபெயர்த்துப் பதிப்பிப்பவர்களாக அமைந்திருக்கிற பாக்கியமே.

தமிழ்ப் பாஷையிற் செய்யுள் நடையாகவுள்ள மஹாபாரதங்கள் வியாஸ பாரதத்தை முழுவதும் தழுவாதனவா யிருத்தலால், அம் முதனூற் பொருளை உள்ளபடி தமிழுலகத்தார் அறிந்து ஆனந்தமடைதற்கு இந்த வசனநூல் இன்றியமையாத சாதனமாகின்றது. அந்த வேதவியாஸ பக வான் தாமே தமிழுலகத்திற்கு உபகாரமாகத் தமிழில் ஒருமுறை தெளிவாய் உரைத்தருளினரென்று வர்ணனை முகத்தார் கூறும்படி தகுதியா யமைந் துள்ள இவ்வசன நூல் முழுவதும் விரைவில் வெளியாவதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து கிருதார்த்தராவது தமிழ்பிமானிகளின் கடமையாகின்ற தென்பது எனது கருத்து.”

**M. R. Ry. Mahamahopadyaya, Vidyavacaspati, S. Kuppu-
sami Sastriar** **Avl., M.A., I.E.S., Prof. of Sanskrit and Com-
parative Philology, Presidency College, and Curator, Government
Oriental Manuscripts Library, (when Principal, Sanskrit College,
Mylapore), 27—12—09 :—**

“I gladly subscribe for a copy of the Tamil Prose Transla-
tion of the Mahabharatam issued by Pandit M. V. Ramanuja-
chariar. Considering eulogistic notices it has received at the
hands of eminent Tamil Scholars like Mahamahopadyaya
Pandit V. Swaminatha Aiyar it will be a presumption on my
part to say anything regarding this Tamil prose Translation, as
Tamil Prose Work. I have carefully compared some important
portions of the Translation of the Adiparvam with the original
and I am glad to say that the translation of these portions is
very accurate and faithfully reproduces the spirit of the
original. The eminent attainments of the Pandits engaged in
this work lead me to believe that the standard set up in the
Adi-Parvam will be successfully maintained throughout. * ”

M. R. Ry. M. Ramanujachariar **Avl., Retired Correspondence
Head Clerk, High Court, Madras, (now at Sriperumbudur),
25—1—10 :—**

“I have been reading each and every part of your trans-
lation of Mahabharata in Tamil. I have completed the five
parts and I am awaiting the sixth very anxiously. The
translation is so very easy and the style so good that as I go on

reading it, it gives a taste and pleasure to read further. Even young girls and boys are reading it with much pleasure. Till now no Pandit undertook to do this hard work and I am always praying God to give long life and sufficient energy to you and Mr. T. E. Srinivasachariar to complete this grand work and others like this."

M. R. Ry. P. Desikachariar Avl., *English Head Accountant, Collector's Office* and M. R. Ry. S. V. Navaladi Ramaiah Avl. B.A., B.L., *Vakil, 2nd Agraharam, Salem*, 7-7-10 :—

"We both went through the translation side by side with the original in a few places—the original being Krishnacharya's and Vyasacharya's edition. We were pleased to find that the translation was an accurate and literal rendering of the original line by line. With the aid of this translation we are sure we will be able to go through the Sanskrit without the help of a teacher."

M. R. Ry. A. Panchapakesa Iyer Avl., M. A., L. T., *Head-Master, P. S. High School, Mylapore*, 27-7-10 :—

"The translation of the Mahabharatha, now published by Mr. M. V. Ramanujachariar of the Native High School, Kumbakonam, is a work of stupendous magnitude, which the Tamil knowing public is eagerly welcoming as a Godsend. By his being one of the foremost Tamil Pandits of the age and an accomplished Sanskrit Scholar, he is specially qualified to bring out the publication. The translation is certainly an epoch-making work in the Tamil language, for, in this language there has not hitherto been one reliable translation of the greatest epic of the world. Those that have hitherto appeared as such are full of the faults of omission and commission and so any one who wants to know Veda Vyasa in his Mahabharatha through Tamil, will find in those translations more to mislead than to help. Mr. M. V. Ramanujachariar combines in himself the qualifications that are exactly wanted to bring out critical and faithful editions and translations of high class works in philosophy and literature. He is not a gentleman who will send the matter on hand to the press until he sees that every little word or expression is faithful to the original. Time, energy and money are matters of no consequence with him when these have to be sacrificed for securing accuracy. The original is first translated by a brilliant staff of Sanskrit Pandits of great eminence. Then the translation is subjected to laborious process of critical scrutiny for securing accuracy of expression, faithfulness to the original, transparency of language and grace

and simplicity of style. Being a High class work of great merit the translation must be in every household of the Tamil country. Every Hindu, man or woman, to whose lot it has not fallen to possess high class scholarship in Sanskrit must carefully study the translation now published, for it appears to me an anomaly for one to be a Hindu and yet not to know the Mahabharata. I wish the enterprising editor and publisher all the success he so richly deserves."

“செந்தமிழ்”, சாதாரண ஹூஸ்ப்சிஸ் (அக்டோபர், 1910) :—

“ஸ்ரீ வேதவியாஸபசுவான் வடமொழியில் அருளிய மஹாபாரதமானது தக்கபண்டிதர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்று, கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர், ஸ்ரீமத், ம. வீ. இராமாநுஜாசாரியரவர்களால் சுஞ்சிகை ரூபமாக வெளியிடப்படுதல் தமிழிமானிகள் பலரும் அறிந்தது. இம் மொழிபெயர்ப்பில், ஆதிபர்வமும் சபாபர்வமும் முற்றுப்பெற்றிருத்தலோடு அடுத்துத் தொடங்கப்பெற்ற சாந்திபர்வத்தில் கசுக் - அத்தியாயங்கள்வரை இப்போது நடந்திருக்கிறது. இதுகாறும் வெளிவந்துள்ள ஒன்பது சுஞ்சிகைகளையும் முறையே படித்துவருந் தமிழிமானிகள் எண்ணிறந்த உபாயானங்களும், அக்காலத்து வழக்க ஒழுக்கங்களும், ஐகிக ஆமுஷ்டிக தர்மங்களும், நீதிகளும், ராஜ்யதந்திரங்களும், அழகிய பாரதந்தையுடன் அறிந்திருக்கக் கூடுமென்பது நிண்ணம். இவ்வாறு சர்வசாஸ்திர சாரமாய் மகரிஷிகளால் அருளப்பெற்ற இம்மகா கிரந்தத்தை அபிமானித்துப் பாராயணஞ் செய்வோர் புண்யவான்களாவதேயன்றி, லௌகிக வைதிக விஷயங்களில், ஏறக்குறைய எல்லாவற்றினும் ஸநாதன தர்மத்தை அறிந்து விவகரிக்கத்தக்க ஞான வன்மைபுமுடையவராவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இப்போது நடைபெறும் சாந்திபர்வம், கும்பகோணம், வேதாந்த கேஸரி, பாம்மஸ்ரீ, கணபதி சாஸ்திரிகளவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றது. இம்மொழிபெயர்ப்பு முன்னவைபோலவே இனியதும் எளியதும் சுத்தமுமான தமிழ்நடையில் அமைந்துள்ளது. இத்தகைய அரியபெரியமுயற்சியில் ஊக்கத்துடன் உழைக்கும் ஸ்ரீமத். இராமாநுஜாசாரியரவர்களைத் தமிழ்காட்டாரெல்லாம் தக்கபடி அபிமானித்தல் கடமையும் புண்ணியமுமாகுமென்பதை நாமும் வற்புறுத்துதல் மிகையாகாது. இந்நூற்பகுதிக்கொவ்வொன்றையும் எமது பார்வைக்கு அன்புடன் அனுப்பிவரும் ஆசாரியரவர்கட்குப் பெரிதும் நன்றியறிதற் கடப்பாடுடையேம்.”

The Journal of the South Indian Association, January 1911 says :—

“ * * * * *

We are glad to see that after the Sabha Parva, the very interesting Santi Parva has been taken up for translation. In these days when works in Tamil literature, especially works of fiction, are being issued in large numbers in a variety of styles

and of different degrees of merit, it speaks much for the good sense of the translators that they have adopted the simple and easy style, instead of resorting to a learned and obscure style, which will make the work inaccessible to students and ladies, who, we expect, will largely use work of this kind. Wholesome and readable literature for these classes of persons is desired in these days, and our old and hallowed epic is worthy of being read carefully by every man, woman and child of this country.

* * * *

We heartily congratulate Mr. M. V. Ramanujachariar on the very useful work he has undertaken and wish the venture every success. The work is very neatly printed.

* * * *

M. R. Ry. Dewan Bahadur, N. Gopalaswami Iyengar Avl. B. A., B. L., *Secretary to Government of Madras, (When Deputy Collector, Kollegal), 26—11—1911.*

“நான் வாசித்தமட்டில் தங்களுடைய மொழிபெயர்ப்பு கிரம்பவும் நன்றாயிருக்கிறது. மூலத்திற்குச் சரியாக இவ்வளவு இனிமையான தமிழில் மொழிபெயர்க்கிறது அதிக அரிது.”

The Hon'ble Mr. T. V. Seshagiri Iyer, B. A., B. L., *High Court Vakil, Member of the Legislative Council, Madras, 11th July 1912:—*

“I have gone through portions of the prose rendering in Tamil of Mahabharatham by Pandit M. V. Ramanujachariar. There is no pedantry in it. The style is easy and flowing. What pleased me most is the discrimination in the editing. Mr. Ramanujachariar points out where interpolations have crept in and how they should be discarded. Pandit Ramanujachariar by education and by the bent of his mind is eminently fitted to carry out the task he has undertaken. In my opinion, his Mahabharatham is the best that I have come across.

* * * *

M. R. Ry. Rajah Sabha Bhushanam, K. R. Srinivasiengar Avl., M.A., *Chief Secretary to the Government of Mysore, (Retd.) Basavangudi, Bangalore City. dated 27—11—1912:—*

* * * *

தேவரீர் அனுப்பிய பாரதமொழிபெயர்ப்புப் பிரதிகளைப் படித்து மிகுந்த ஆனந்தத்தை அடைந்தேன். மொழிபெயர்ப்பு மூலத்துக்கு ஒட்டி

ஸௌபமாய் எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ளும்படியாய்த் தெளிந்த தமிழில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புத்தகத்தை மிகுந்த சிரத்தையுடன் வெளிப்படுத்தியதற்காகத் தமிழ் நாட்டார் எல்லோரும் தேவரீருக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர்.

*

*

*

*

”

H. Le Fanu Esq., (I. C. S., Retired), Saifabad, Hyderabad (Deccan), dated 18-3-1913:—

“I am glad to see from the review of the *Madras Mail* that the *Magnum opus* of translating and publishing the Mahabharata is nearing completion.

*

*

*

*

I hope that you have got good type for it. I have not seen any good Tamil type in India. The type at Oxford—used for Dr. Pope's great work is perfect and it is a great pity that we have not got it in daily use out here. The general use of Tamil type is very trying to the eyes. It will be a great pity if your great work for which so many are waiting should not be printed in a font worthy of it.”

ம-ந-ந-ஸ்ரீ, C. P. வேங்கடாசாரியர் அவர்கள், சுவர்ன்மெண்டு ப்ளீடர், சின்னகாஞ்சிபுரம், 7-11-13 :—

“தேவரீர் அப்போதைக்கப்போது அனுப்பும் பாரத சஞ்சிகைகள் நிரம்பவும் மனத்திற்குச் சந்தோஷத்தையும் தெளிவையும் கொடுக்கின்றன. தேவரீருடைய புருஷகாரத்தினால் இந்த மஹாகாவியம் தமிழ்த் தேசத்தவர்களுக்கு இதுவரையில் ஒன்றும் தெரியாதிருந்த குறைவு நீக்கி விசேஷ ஞானத்தைக் கொடுக்கும்படியான நற்காலம் உண்டாயிற்று. ஆனால், அடியேனுக்கு மனம் பூர்ணசந்தோஷத்தை அடையவில்லை. நமது தேசத்தில் மிகவும் சிறந்த காவியங்கள் இரண்டு, இரண்டு கண்கள்போன்றவை. அவைகளில் ஒன்று செவ்வையாகத் திறக்கப்பட்டுப் பூர்ண ஒளிபெற்றுவிட்டது. மற்றொன்று ஒளியிழந்திருக்கிறது. அதாவது, என்னைப்போன்ற ஸம்ஸ்கிருதத்தில் ஞானமில்லாதவர்களுக்கு ஒளியிழந்திருக்கிறது. அந்தக்கண்ணையும் திறப்பித்து ஒளியுண்டாகும்படி செய்யக்கூடிய மஹாபுண்யம் எந்த மஹாத்மாவுக்குக் கிடைக்குமோ. இது விஷயத்தில் சிலநாளாய்த் தேவரீரைக் கேட்கவேண்டுமென்கிற அபிப்பிராயம் உண்டு. தேவர் பாரதத்தை அச்சிட்டுவரும் மாதிரியாய் ஸ்ரீராமாயணத்தையும் ஆரம்பித்து இதே மாதிரி அச்சிட்டு மாதத்திற்கு ஒரு தடவையோ அல்லது மாதம் விட்டு மாதமோ அனுப்ப ஸாத்யமானால் இந்தத்தேசம் மஹாபாக்கியத்தைப் பெற்றதாகும். கும்பகோணத்தில் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் அச்சிடுகிறார்கள். அது அடியேனைப் போன்றவர்களுக்குப் பயன்படுவதில்லை. இது விஷயத்தில் தேவரீர் தீர்க்காலோசனைசெய்து ஆரம்பித்துவிட்டால் எம்பெருமானுடைய அனுக்கரத்தால் குறைவின்றி நிறைவேறுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனால், தேவரீர்

ருடைய ஸந்தர்ப்பங்கள் தெரியாமல் எழுதினேனாகையால் க்ஷமிக்க ப்ரார்த்திக்கின்றேன். தேவரீருக்குக் காலேஜ் வேலை ஒன்று; மஹாபாரத வேலை ஒன்று. இவற்றுடன் இராமாயணமும் வைத்துக்கொள்வது கஷ்டசாத்ய மாயிருக்கும். அடியேனுடைய ஆசைக்கு அளவில்லை. ஸர்வேசுவரனுடைய கிருபையால் பூர்த்தியாகவேண்டும்.”

M. R. Ry. The Hon'ble Dewan Bahadur, Sir, Justice T. Sadasiva Iyer, Avl., Judge, High Court, Madras, 9—11—13 :—

“Mr. M. V. Ramanujachariar has undertaken a very patriotic and noble task in issuing the Tamil translation of the Fifth Veda, the Maha-Bharatam, which can be and ought to be studied by all those of both sexes who call themselves Hindus, to whatever caste they belong. The great Veda Vyasa, the teacher of Gods and men specially wrote it, out of mercy to those who could not understand or study the older Veda. It is a mine of all knowledge, both secular and religious, and it establishes the necessity of the worship of the Supreme, whether it is that Aspect of the Supreme called Siva as the great sage Appaya Dikshitar and other sages thought, or that Aspect called Vishnu especially in his Purna Avatara of Sree Krishna according to the opinion of other great saints and sages.

The translation, so far as I have gone through it, is very careful and accurate and no pains seem to have been spared to make it so.

I am of opinion that to all Hindus who wish to raise our country through the necessary social and religious reforms (including Female Education and the raising of the status of women) a fair knowledge of the Mahabharata is absolutely essential as the liberalization of the masses can be best effected thereby, so far as the Hindu section of the masses is concerned.”

The Madras Mail. 16th January, 1914 :—

“We publish elsewhere an Appeal for help in connection with a huge literary undertaking by Mr. M. V. Ramanujachariar, a learned Pandit of Kumbakonam, who is engaged on a translation, from Sanskrit into popular Tamil of the Mahabharata. It is well-known that this great Indian Epic is a veritable Encyclopædia of Hindu History, Folklore, Religion, Philosophy, Tradition, etc., and it has been translated into all the living tongues of this land of many languages. But the present is the first attempt we know of a Tamil translation true to the original Sanskrit and it is worthy of support at the hands of Indian Aristocracy and other patrons of learning.”

Thomas Brown Esqr., Glendale Cottage, Coonoor,
30—1—1914 :—

“I am in receipt of your letter of the 26th instant in *re* your translation of the Mahabaratam and it is a pity that the support you have thus far received has left you so much out of pocket.

Please send me the 18 Volumes now ready and book me for copy of the remaining volumes to be issued, for which I enclose cheque for Rs. 20 for credit against cost.

Aside from this, I should be glad to donate Rs. 25 against any final loss you may sustain which I hope will be *nil*.

I will call the attention of my Indian friends in Coonoor, to the work and trust that the little station will not be behind others in supporting you.”

H. Le Fanu Esqr., (I. C. S. Retired) Saifabad, Hyderabad
(Deccan), 31—1—1914 :—

“You perhaps may remember that I wrote to you in March last to which letter you replied on 24th do.

I had been waiting till I could get *the whole* Mahabharata in your edition, but, from a letter of yours which appeared recently in the Madras Mail, I see that the remaining portion may not be published for some time and as you seem to be in some difficulty just now, I write to ask you to send me whatever *portions* of the Mahabharata are *complete*. (I think that there are only two) and in the V. P. P. advice, you can charge me for the full edition.

* * *

It is on account of the binding that I wanted to wait for the complete work, but I see now that your friends must rally round you without further delay.”

From the same : 11—2—1914 :—

“I am much obliged for your kind letter of the 5th February, (Your amanuensis writes a perfect hand. I wish I could write like him) and for the 4 Volumes of the Mahabhartam. *

* * *

You have my warmest sympathies. The thing *had* to be done and it was a gift of God that we had such able scholars to do it. I presume that there is no ‘High’ Tamil in it, for that would be to bar the mass of Tamilians from reading it. I don’t mind—I like Sanskrit words; but I have a painful recollection of High Tamil. It is worse than if we were to write English in the language of the ancient Bede.”

From the same : 4—3—1914 :—

"Many thanks for the Anusasana Parvam. (Your Secretary's handwriting makes me envious.) I thought that the vols. would come *en brochure* or in paste boards. I am very pleased to get them bound as they are. * * *

I am afraid that I shall never have the pleasure of meeting you ; but we can be and remain friends on paper. * * *

You have been so badly treated that it is hopeless to look to you for a revised Edition of the Ramayana.

Your countrymen have not yet been educated up to *buying* their books. I believe, however, that a house to house canvass (as the missionaries do) by colporteurs of these books in small monthly numbers—strict cash dealings,—would reveal a large circle of readers. From Vellore to Tinnevely you ought to have a large clientele."

From the same : 29—3—1914 :—

I think that your fellow country-men who are great talkers but slow to act have treated you very badly. If Government would subscribe for 200 copies it would help you over the stile.

As it is, you will never add to your troubles by doing for the Ramayana what you have done for the Mahabharata."

From the same : 10—10—1914 :—

"I have returned from Home. Has the Madras Government done anything to help you since I went away in March last ? Has any new volume come out since I went away ? If so, you might kindly *send* it to me."

From the same : 29—8—1915 :—

"It is very curious how shy our Indian Nobles are about supporting literary effort. When there is any matter before the public in which their subscriptions will obtain publicity or notice of Government they come forward readily enough."

From the same : 20—2—1916 :—

"It was not because I forgot you that I did not write, but I was sorry not to have been able to be of any use, which you will see from enclosed. * * *

I hope you are well and that the *magnum opus* is getting on as well as can be expected, under the unfavourable circumstances.

I agree with Mr. Stone that it is *your own* people who are to blame for not encouraging your work. There are a dozen men who could draw a cheque for the whole cost without missing the money.

I cannot imagine why Pratap Chandra Roy was helped except that he is a Babu. * * *

M.R.Ry. The Hon'ble Sir, P. Ramanatham Ayl., of Colombo, Camp, Sivanadi, Mount Minakshi, Kodaikanal, 29—5—1914 :—

"At Ramnad, where I had gone from Colombo to preside at the last anniversary of the Madura Tamil Sangam, I was given a copy of your appeal for help in the completion of the Tamil Translation of the **Maha Bharatam**. Your work is of priceless value to all who speak and read Tamil, and I shall try to interest my Tamil friends in Ceylon, the Straits Settlements and Natal, in your patriotic enterprise. Please send me as many copies of your appeal (both in English and Tamil, with opinions expressed by scholars as regards the accuracy of the translation) as you can spare, for distribution.

I shall be glad to take (6) six copies of the work. Please send me per V. P. P. six copies of all the numbers you have published.

I am starting for Colombo to-morrow and shall arrive there on Monday morning, the 1st of June.

The books should be addressed to me at Colombo.

"I wish you every success, financially and otherwise, in your noble undertaking."

From the same ; Colombo, 11—10—1914 :—

" * * * The effects of the war are in the way of Tamil gentlemen readily extending their support to your noble enterprise, just now. But I fully trust they will contribute later on.

Do not be disheartened. Money *will* come in due time and save you from financial trouble. With kind regards."

From the same: 11—6—1915 :—

"I am glad to hear you have begun Bhishma Parva etc., and wish you success in your good work."

From the same : 29—1—1917 :—

“ * * * Perfection of action, called *Kritha Krithyam* by our sages which is so necessary for individual and social uplift (*Uththaranam*), necessitates your completing at least these volumes.

Hoping you are doing well and with best wishes for long life and prosperity to you.”

From the same : 10—2—1919 :—

“I appreciate deeply your noble work.

Praying that you may have health and long life granted to you for the completion of the translation.”

M. R. Ry. Prof. K. Sundararama Iyer **Avl. M. A., Retired**
Lecturer of the Kumbakonam College ; 24—4—1915 :—

“ * * *

இப்பொழுது புத்தபஞ்சகவேலை விரைவுடன் நடந்தேறி வருவதைக் கேட்க மிகவும் ஆனந்தமாயிருக்கிறது. இப்படியே விரைவாக எல்லாப் பாரதமும் பூர்த்தியாய்க் காணும் புண்யத்தை எனக்குத் தந்தருளவேண்டுமென்று கண்ணபிரானது திருவருளைச் சிந்தித்து ஸதாகாலமும் வழிபாடு செய்துகொண்டிருக்கிறேன். காமதேனுவுக்கும் காமதேனுவாகிய அவ்வள்ளவின் கருணைகடாங்குத்தின் பிரவாகம் தங்களுக்கே உரித்தென்று நிச்சயமாய் நம்பியிருக்கின்றேன். * * *

From the same : Camp, Mylapore, 3—10—1918 :—

“ * * *

பாரதஸஞ்சிகை தயாராய்விட்ட விவரம் தெரிவிக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன் ; ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருக்கிறேன். கிருகத்தில், தங்களுடைய மொழிபெயர்ப்பின் உதவியைக்கொண்டு மோக்ஷதர்மமும் ஆநுசாஸனிகபர்வமும் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் வாசித்து நாங்களிருவரும் பரமபிரயோஜனம் அடைந்து வருகிறோம். தங்களைப்போன்ற லோகோபகாரஞ் செய்தோர் இக்காலத்தில் யார் இருக்கிறார்கள்? க்யாதி, பூஜா, லாபம் ஒன்றையும் எதிர்பாராது பகவதாஞ்ஞை ஒன்றையே சிரசில் மேலாகவைத்து உழைத்துவரும் தங்களுடைய மேன்மையைக் கருதுங்கால் உள்ளத்திலுண்டாகும் எண்ணத்தையும் ஆச்சர்யத்தையும் சொல்வது முடியாது. இது ஸ்துதிசெய்வதன்று; உண்மையே.

* * * *

From the same : Camp, Mylapore, 21—12—18 :—

“ இவற்றையெல்லாம் பொருளாக்காமல் உலகத்துக்குப் பரமோபகாரமா யுள்ள இந்த மஹா அருமையான 22-வது ஸஞ்சிகையை வெளியிடத்துணி ந்த தேவரீர்களது பெருமையைப்பற்றி நினைக்குங்கால் மிகுந்த ஆச்சர்யம் உண்டாகின்றது. இக்கொடிய கலிகாலத்திலும் முற்காலத்திலுள்ள ரிஷி துல்யர்களுடைய பெரியோர்கள் இப்புண்ய பூமியைச் சிறப்பித்துவருகின்றார்களென்பது உறுதியே. இனிமேல், ஸஞ்சிகைகள் தடையின்றி வரலாமென்று நினைக்கிறேன். அப்படி ஏற்பாடுசெய்ய * * கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ”

From the same : Camp, Mylapore, 20—9—19 :—

“ ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமாவளி தயைசெய்தனுப்பியது கிடைத்தது. அனந்தகோடி புண்யம் சம்பாதித்துக்கொள்ளத்தக்க ஸாதனத்தைத் தங்களுடைய கிருபையுடன் பெற்றது எனது பாக்கியம்.

கூடிய சீக்கிரத்தில் பாரதம் முடிவுபெற்றதைப் பார்த்துவிட்டால் மனத்திற்கு மிகுந்த ஆனந்தம் உண்டாகும். தங்களைப்போன்ற பரமோபகாரிகள் உலகத்திற்கு வாய்ப்பது அரிது; மிகவும் அரிது. தமிழ் நாட்டார்களின்மேல் ஸ்ரீபகவான் கருணைவைத்துத் தங்களுடைய மேன்மையான எண்ணங்களை யும் முயற்சிகளையும் பூர்த்திசெய்ய ஸதா சர்வகாலமும் தொண்டுசெய்துவருகிறேன். எனது புண்யம் அனைத்தானத்தக்கதோ அன்றோ என்னும் சங்கை அடிக்கடி மனத்தை வருந்தச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. எனக்கு வயது மிகுந்துவருதலால் இந்தக்கவலை; வேறென்றுமில்லை. * * ”

M.R.Ry. The Hon'ble Dr. Sir, P. S. Sivaswami Aiyar Avl., K.C.S.I., C.I.E., Senior Member in Council, Bombay House, Ootacamund : 14—6—1915 :—

“I have compared the Tamil translation of the Mahabharata brought out by Pandit M.V. Ramanujachariar with the original in several places, and I have much pleasure in stating that I found the translation accurate and clear, and the Tamil style popular and elegant.”

New India : 21—6—1915 :—

“Large numbers of the Non-English knowing population of South India, men and women, do not know Sanskrit and therefore can neither read the *Mahabharata* in the original nor in its English translation. Thus they lose the delight of reading for themselves that magnificent epic, with its stores of wisdom, its practical analyses of human nature, its profound religious and

moral teachings. To the helping of these, Pandit Srinivasacharya of the Kumbakonam College, has come forward, admittedly one of the finest, if not the finest Sanskrit scholar in the world, to give a reliable and scholarly Tamil translation of the great epic. The publication is being carried on by M.R.Ry. M.V. Ramanujachariar of the Government College, Kumbakonam, and he is issuing the work in 45 parts. * *

* * * He needs only 300 more subscribers to print the remainder which is ready for the press. Will not the readers of New India supply this number and give the book to their wives, to Indian School Libraries and to their non-English knowing friends ?

(Signed) Annie Besant."

The Madras Mail : 13-12-1915 :—

LORD PENTLAND ON TOUR AT KUMBAKONAM :—

"HIS EXCELLENCY AND A PANDIT.

During the inspection of the classes, Mr. Statham introduced to His Excellency, Pandit M. V. Ramanujachariar, as the translator into Tamil of the Sanskrit *Mahabharata*, one of the two great national epics of the Hindus, for the benefit of the masses. His Excellency questioned the Pandit as to the progress he was making with his work and was interested to learn that he had completed the whole of the translation but that he did not expect the printing and publishing of the work to be completed before another five years. He had already been at the work for six years and has issued six out of the thirteen massive volumes which he expected the whole work to comprise. Asked as to what literary establishment he had to assist him in his large undertaking, the Pandit informed His Excellency that he had six Sanskrit Pandits and a staff of copyists working with him. His Excellency was greatly interested in the progress of the undertaking and hoped that his labours would be crowned with success. The Pandit took the opportunity to thank His Excellency for the patronage which his Government have extended to him, by subscribing for 75 sets of his translation and His Excellency expressed the hope that the work might receive the support that the undertaking so well deserved at the hands of the community."

The Hindu: 8—5—1916:—

“A HANDSOME GIFT TO A PANDIT.

Pandit M. V. Ramanujachariar, Tamil Pandit of the Government College, Kumbakonam, who is engaged in the laudable enterprise of translating the Mahabharata into Tamil applied to the Board (District Board, Tanjore,) for some monetary aid from the Chattram Funds towards the completion of his work. The volumes that have come out have received the commendation of competent critics, and the Board unanimously resolved to give him Rs. 100 for each of the remaining 22 parts as they are issued and also to buy the parts one copy for each of the schools maintained from the Chattram Funds.

Mr. Wood had desired that the venture deserved substantial encouragement and Mr. R. Narayana Iyer, I.C.S., supported the same with the recommendation that the Gift of the Board should be handsome enough to accord with the princely traditions of the founder of the charity from which the Board was to give.”

ம-ா-ா-ஸ்ரீ A. S. ராமல்வாய் பிள்ளையவர்கள் B.A., ரீடயர் தாசித் தார், வேப்பேரி, மதராஸ் : 30—5—1916 :—

“தங்களுடைய பாரத புஸ்தகங்களை வாசித்து என்னுடைய வாழ்நாட்களைப் பிரயோஜனமாய்ச் செலவழித்துக்கொண்டு வருகிறேன். உத்தியோகத்திலிருக்கும் காலத்தில் இவைகளை இஷ்டப்படி வாசித்துச் சந்தோஷிக்கப் போதுமான காலம் கிடைக்கவில்லை. இப்போது ஏராளமான ஓய்வுக் கால மிருப்பதால், அவைகளை வாசித்துச் சிந்திப்பதிலேயே முக்கியகாலம் கழிக்கிறவனாயிருக்கிறேன். வடமொழியிலுள்ள ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தைப் பலரும் எளிதில் அறிந்து ஆனந்திக்கத் தென்மொழியில் மொழிபெயர்ப்பதாகிய இந்த அரிய சிரமத்தைத் தாங்கள் வஹித்து விடாமுயற்சியுடன் நடத்தி வருவது தங்களுக்குப் பெரும் புண்ணியத்திற்கும் புகழுக்கும் இடமாயிருக்கின்றது. ஸ்ரீமஹாபாரதம் பூராவையும் மொழிபெயர்த்து முடிவுசெய்யத் திருவருள் கூட்ட மிகப்பிரார்த்திக்கின்றேன். என்றும் அன்பு மறவாதிருக்க வேண்டும். * * * ”

M. R. Ry. K. R. Duraisami Aiyar Avl., B. A., Retired Chief Lecturer, Government College, Kumbakonam : 3—12—19:—

“ * * * ”

I have had also occasion to read some two or three English translations and to compare them with Mr. Ramanujachariar's work. I found that his rendering was in every respect far superior to the above translations, especially as regards accuracy, thoroughness and style. The language of the translation

is so well chosen as to be mistaken for original composition of a high order. Very great credit is due to his keen discrimination in his having chosen the most suitable scholars for the rendering of various portions of the text. I am afraid Mr. Ramanujachariar has already spent much more money than he might gain by the sale of the volumes. I consider it a matter of national importance that patriotic gentlemen and lovers of our ancient learning should do their best to enable him to reach the goal. This is, I believe, the first serious and scholarly attempt in Southern India to make the *magnum opus* available as intellectual pabulum for even the man in the street."

மஹாவித்வான், பாம்மஸ்ரீ, மஹாமஹோபாத்தியாய, நாசுதினாய் கலாநிதி, திராவிட வித்யாபூஷணம், டாக்டர், வே. சாமிநாதையரவர்கள், சென்னை : 14.10.1920 :—

“நேற்றையதினம், நாங்கள் அன்புடன் அனுப்பிய ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தின் 24-ஆம் சஞ்சிகையாகிய துரோணபர்வம் வரப்பெற்றுப் பரமானந்த பரிதானேன். முதலிலிருந்து படிக்கத் தொடங்கிச் சிலபாகம் படித்து முடித்தேன். விஷயங்களின் அருமையும் மொழிபெயர்ப்பின் சிறப்பும் ஆகிய இவைகள் மனத்தை மிகவும் கனியச் செய்து தங்களுடைய அரிய முயற்சியைப் புலப்படுத்துகின்றன.

தேவரீர் செய்துவரும் இந்த மஹோபகாரத்தைக்காட்டிலும் தமிழ்ப் பாவைக்கும் தமிழ் நாட்டினர்க்கும் செய்யவேண்டிய பேருதவி யாது உளது? இப் பெருங்காரியத்திற்கு வேண்டிய அனுகூலங்களை இதுவரையில் செய்திவராயினும் நம் தமிழ்நாட்டுக் கனதனவான்கள் இனியேனும் விழித்துக் கொண்டு இவ்வரிய செயலை நிறைவேற்றும்படி தக்க திரவியஸஹாயஞ் செய்து தங்களுக்கு ஊக்கமளிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

இந்த விஷயத்தில் யாதொரு மனக்கவலையும் இல்லாமலிருக்கும்படி செய்யும்வண்ணம் எல்லாம்வல்ல இறைவனது திருவடித்தாமரைகளைச் சிந்திக்கிறேன்.”

The Madras Mail : 2—11—1920 :—

“Readers of the Mahabharatha will be interested to learn that Mr. M. V. Ramanujachariar of the Government College, Kumbakonam, has resumed the publication of his Tamil translation of this national Hindu epic, which he had temporarily suspended. The work of translation has been completed with the help of many competent Pandits, and more than half of the translation has been published. The Editor and Publisher appeals to the public for financial aid for a speedy completion of the work. Maharajahs, Rajahs and Zamindars, the time-honoured patrons of literature in this land, have a peculiar duty to discharge in this behalf. The Government of Madras have

subscribed for 75 sets of the work. If the aristocracy of Southern India will emulate the example of the Government, this important literary undertaking will be successfully carried through and they will have assisted at giving to the Tamil world a classic as great as the Sanskrit original."

மகிபாலன்பட்டி, மஹாவித்வான், ஸ்ரீமான், பண்டிதமணி-மு. சுதீரோசன்
சேட்டியார்வர்கள் : 20-10-1920 :—

“ஸ்ரீமஹாபாரதம் துரோணபர்வம் மொழிபெயர்ப்புச் சஞ்சிகை வரப் பெற்று மகிழ்ந்தேன். செயற்சரிய இவ் வருஞ்செயலை மேற்கொண்டு நடாத்திவரும் தங்கள் நன்முயற்சி மிகப்பாராட்டற்பாலதே. திருவருள் இனிது நிறைவேற்றுவித்தல் வேண்டும். ஆரண்யபர்வம் எப்போது வெளிவரும் ? மொழிபெயர்த்தாயிற்று ?

யான் பாரத மொழிபெயர்ப்பு முதலாவது ஸஞ்சிகைமுதற் பெற்று வருவது தாங்கள் அறிந்ததே. முன்னர் இடையிடையே பார்த்துவந்தேன். சமீபகாலத்தொட்டு ஆதிபர்வமுதற் கிரமமாகப் படித்துவருகின்றேன். படிக்குங்கால் தோன்றும் இன்பம் அளவிடற்கரியது. மற்றொருமுறை அதனைப் பற்றி எழுதுவேன்.”

From the same: 16—2—1921:—

“கும்பகோணம் இராஜாங்க கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழாசிரியர், ப்ரம்மஸ்ரீ, ம. வீ. இராமானுஜாசாரியவர்கள் வெளியிட்டவரும் ஸ்ரீமஹா பாரத மொழிபெயர்ப்புச் சஞ்சிகைகளுள் இதுவரை வெளிவந்த பகுதிகளை இடையிடையே பார்த்து இன்புற்று வருகின்றேன். மஹாபாரதம் எல்லா மறை முதலிய தெய்வ முத்தனால்களின் பொருண்முடிபுகளையும் மக்கள் எளிதிலுணர்ந்துயும்பொருட்டு வரலாற்று முறையின் வைத்து வேதவியாமை மகாமுனிவரால் நூறாயிரம் சுலோக ரூபமாக வடமொழியிற் செய்யப்பட்ட தொரு மஹேதிகாசமாகும். இதன் வடமொழிச் சுலோகங்களுள் அரிதிற் பொருளுரைக்கூடியவைகளும் பலவுள். அறநூல்களுக்கெல்லாம் இதனைத் தாயகமென்று கூறலாம். பண்டைக்காலத்துப் பெரியோர் ஒழுக்கங்களும் அறத்தின் நுணுக்கங்களும் சரிதரிகழ்ச்சிமுதமாகச் சுவைபடக் கூறுவதில் இதற்கு நிகராக வேறு எந்தக் கிரந்தத்தையும் கூறமுடியாதென்பது ஒருதலை. இத்தகைய அரும்பெறற் பொருண்மணிகளையுடைய இந்நூற்சுவைகளைத் தமிழ்மக்கள் இதுகாறும் செவ்வீதின் நுகர்ந்திலர். வில்லிபுத்தூரார், நல்லாப் பின்னையார் முதலியோர்களால் செய்யுள் வடிவமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டவைகளும் அவற்றை மேற்கொண்டு வசனவடிவில் வெளிவந்தவைகளும் மகாபாரதச் சுலோகப்பொருள்களை உள்ளவாறு எடுத்துரையாமற் கதை நிகழ்ச்சியைமாத்திரம் கூறித் தமிழ்ச்செய்யுள் இன்பச்சிறப்புடன் முடிவுபெறத்தினவாகும். இவ்வுண்மை உணர்ந்து, மஹாபாரதப் பெருமணியின் ஒளியை உள்ளவாறு தமிழ்மக்கள் உணர்ந்து இன்புறும்வண்ணம் ஸ்ரீமத் இராமானுஜாசாரியவர்களே, தக்க வடமொழி வித்வான்களைக்கொண்டு மொழிபெயர்க்கச்செய்து சஞ்சிகையருவில் வெளிப்படுத்திவருகின்றார்கள்.

மொழிபெயர்க்கும் பண்டிதர்கள் வடமொழியில் மிகப்பிரவித்தி பெற்றவர் எனப்பறு யாவரும் உணர்வர். நுண்ணிய ஆராய்ச்சியில்லாதார் இத் தொழின் மேற்கொண்டுகடைபோக்க வல்லுநராகாரென்பது நாம் அறிந்ததே. மொழிபெயர்ப்பாளர் வடமொழியில்லாததிரம் வல்லுநராதலின், அவர்களாற் பொருள்விடாது மொழிபெயர்க்கப்பட்டவைகளைத் தமிழிற் சிறந்த பயிற்சியுடைய நமது ஆசாரியரவர்கள் கூடியவரை பாவைநடையும் அழகுபெறும் படி திருத்தி வெளியிட்டு வருகின்றார்கள். தமிழ்ப்பயிற்சி சிறிதுள்ளவர் எனும் இதனைப் படித்துப் பொருளுணர்ச்சி பெறலாம்.

இம்மகாபாரதத்தின் இடையிடையேயுள்ள சில பகுதிகளைப் படித்து வருங்கால் என்மனம் மிகவும் இன்புற்றது. பலவகைப்பட்ட எம்ரிருதி தூல்களைப் படித்துத் தெளியத்தக்க அற்பகுதிகள் இதன்கண் எளிதில் அறியக்கிடக்கின்றன வென்பதை ஆங்காங்குணர்ந்து மகிழ்ப்புத்தேன்.

இத் தமிழ்நிலத்தார்மாட்டுள்ள பேரன்பால் இவ்வரிய செயலை மேற்கொண்டு பற்பல இடையூறுகளையும் பொருட்படுத்தாமல் மிக முயன்று செய்தவரும் ஸ்ரீமத் இராமானுஜாசாரியாவர்களின் பேருபகாரம் பெரிதும் பாராட்டத்தக்கதே. இது முற்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டும் பொருண்முட்டுப்பாட்டாற் ளஞ்சிகை இடையே சின்னாள் குறிப்பிட்டபடி வெளிப்படுத்தப்படாமலிருந்து, இப்பொழுது சில தமிழன்பர்கள் உதவியாலும் திருவருட்பாங்காலும் வெளிவரத் தொடங்கியிருக்கின்றது. காகிதவிலை அளவுக்கு மேல் ஏறியிருக்கும் இக்காலத்தில், இது நல்ல அடித்திற் செவ்வையாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டு வருதலேனோக்க இதன் பிரசுரார்த்தாவின் உபகாரச் செயலும் இச்செயலில் இவர்களுக்கிருக்கும் பேரபிமானமும் நன்கு புலனாகும்.

இத்தமிழ்காட்டிற் பிறந்து நந்தாய்மொழிக்கண் அன்புடையார்யாவரும் இதனை ஆதரித்துவருதலில் மிகவும் கூடமைப்பட்டவர்களேயாவர். தமிழ் அன்பர் எல்லோரும் இம்மொழிபெயர்ப்புச் சஞ்சிகைகளைப்பெற்றுப் படித்து இன்புறுதல் வேண்டுமென்பதே என் வேண்டுகோள். தமிழ்த்தேய்வம், ஸ்ரீமத் இராமானுஜாசாரியாவுக்கு இன்னும் சிறந்த ஊக்கத்தையும் உதவியையும் செய்வித்த, எடுத்தகாரியம் இடையூறின்றி இனிது நிறைவேற்றி வைக்கும்வண்ணம் மிகவும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.”

From the same : 22—10—1931 :—

“தாங்கள் காலேஜ் வேலையிலிருந்து விடுதிபெற்று ஸ்ரீமஹா பாரதகைங்கர்யத்தை மேற்கொண்டது தமிழுலகுக்கே பெரிய உபகாரச் செயலாகும். இப்பணியினும் விழுமிய தமிழ்ப்பணி தற்சமயம் வேறென்று நினைப்பதற்கு இன்று. தருமநிலையமாகிய மஹா பாரதமொன்றே எல்லாக் கலைகளையும் சற்றே பயனை அளிக்கவல்லதாகும். * * ”

The Hindu : 26—11—21 :—

“It is really a laudable attempt on the part of Pandit M. V. Ramanujachariar, Retired Tamil Pandit, Government College, Kumbakonam, to provide a complete translation of

Srimath Mahabharatham true to the original. It is a work of stupendous magnitude requiring time, energy and money to bring it to a successful completion. Endowed with scholarly equipment and helped by his wide range of studies, the learned author has made his translation thoroughly successful. The language employed is chaste and flowing. The copy of Drona Parva before us affords good testimony to the sterling worth of the author. We trust that the excellence of his publication will attract a large number of readers and his book will command a wide sale so as to enable the Pandit to realise his great ambition of bringing into existence a Tamil translation of the great epic at an early date. Particulars regarding the books can be obtained from Pandit M. V. Ramanujachariar, Editor, Tamil Mahabharatham, Mylapore."

From the same: 23—12—21 :—

(Reply to a query made by a gentleman in Bombay.)

"Re. Mr. Sundaresan's enquiry about Valmiki Ramayana in Tamil.

*

*

*

*

As regards Mahabharata in Tamil, Mr. M. V. Ramanujacharya of Mylapore, Madras, is the only one who has undertaken the stupendous task, and his translations published so far are fairly keeping pace with the voluminous original in Sanskrit.

T. V. Krishnaswami Row."

M. R. Ry. **R. Narayana Aiyar, Avl., M.A., Bar-at-Law, I.C.S. Calicut, 4—3—22 :—**

"I thank you very much for the Drona Parva duly received. I send by money-order separately Rs. 5/8 and wish your undertaking every success. I have been dipping into the Drona Parva here and there when I can snatch a few moments of leisure and have found it absorbingly interesting. Your Tamil rendering is delightful to read."

From the same: Chittoor, 16—10—26 :—

"I thought that the best way of showing my gratitude to you for the work was to read it and I read some Chapters of it almost as soon as it came. They were most affecting—I refer to the Asramavasikaparvam and the scenes between the aged Dritharashtra and Yudhishtira and his brothers."

M.R.Ry. Rao Sahib, Sir, M. CT. Muthaiya Chettiar Avl. Kt.
Bedford House, Vepery, Madras, 17-6-23 :-

“தாங்கள் அன்புக்கூர்ந்து எனக்குத்தந்த மஹாபாரதப்புத்தகங்களில் ஆதி பர்வமும் ஸபாபர்வமும் என்னால் உற்சாகத்துடன் படிக்கப்பெற்றன. அவற்றிற்கு அடுத்தபர்வங்கள் என்னிடத்தில் இல்லாமையைப்பற்றி விசனிக்கிறேன். அவை எப்பொழுது தயாராகுமோ ?

தங்கள் நன்முயற்சிக்கு எல்லாம்வல்ல கடவுள் துணைநின்று பூர்த்தி செய்வார்.”

M. R. Ry. Rao Bahadur, Sir. V. T. Krishnamachariar Avl., Kt., C.I.E., Dewan of Baroda, (when District Collector, Ramnad District, at Madura), 25-10-23 :-

“I recently read portions of the Adiparva and enjoyed it.”

From the same : Dilaram, Baroda, 2-1-28 :-

“ * * * * *

I should like, however, to know what progress is exactly being made with regard to the Mahabharatam. Please write to me in detail on this point. * *

I should like, however, to know what exactly the position is with regard to the publication. How much more remains to be done? Is there anything you would like me to do in that connection?

I fully hope that 1928 will see the happy end of the work which you have carried on through many difficulties for many years.”

From the same : 9-3-'28 :-

“It is sometime since I heard from you. What progress has been made with Mahabharata? I hope you have been able to complete it.”

From the same : 3-4-'28 :-

“How are things getting on with the Mahabharata? Has it been possible for you to finish it? What progress has been made and when do you expect to complete the work? I shall be very glad if you will let me have a detailed report showing the progress.”

From the same : 5-4-'28 :-

“You do not tell me how many months it will take you to publish the eight issues to which you refer. Can you publish one issue every month or two every month? I should like you to be clear on this point.”

From the same : 2—7—'28 :—

"I am glad you expect to be able to complete the work within six months and I hope your press and others will co-operate with you so that you may be able to complete the undertaking within the time you have fixed. Please let me know every month the progress you make."

ம-ந-ந-ஸ்ரீ, அள. சுப. பள. சுப்பிரமணியன் சேட்டியார் அவர்கள், தேவகோட்டை, 3—11—1926:—

"இவ்வரிய பெரிய கைக்காயத்திலீடுபட்டு, மனச்சோர்வின்றி இடைவிடா முயற்சியுடன் யாவரும் எளிதில் வைதிகலென்கிக தர்ம நியாயங்களை உணருமாறு சம்பூர்ணமாக இதனை வெளியிட்டருளிய தங்களைப் புனாவ தாரம் செய்த ஸ்ரீ வேதவியாசரென்றே நினைக்கிறேன்.

அமரனுஷ்யமான இப்பெரும்பாக்கியத்தைத் தமிழுலகிற்குதவிய தங்களுக்கு என்றும் மறவாத நன்றி பாராட்டத் தமிழர்களாகிய நாங்கன் கடமை உடையோமெனத் தெரிவிக்கலானேன்."

ஸ்வராஜ்யா : 11—1—1929 :—

" * * * * *

ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தைத் தமிழில் வெளியிட்டுவரும் ஸ்ரீமான், ம. வீ. இராமானுஜசாரியாருக்கு நாம் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பண்டிதரும் பாமரரும் படித்து மஹா பாரதத்தின் மகிமைபை அறிந்துகொள்ளக் கூடியவகையில் சஞ்சிகைகள் வெளிவருகின்றன. மூல கிரந்தத்திலுள்ள பல துட்பமான விஷயங்களையும், ஆசிரியர் தெள்ளிதில் விளக்கியுள்ளார். தமிழ்நடையும் சொற்களமைப்பும் படிக்கப் படிக்கத் தெவிட்டாத இன்பத்தைத் தருகின்றன; தமிழறிந்த ஒவ்வொருவரும் இச்சஞ்சிகைகளை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வாங்கிப் பொக்கிஷமாக வைத்துப் போஷித்துவர வேண்டுமென்று நாம் பன்முறையும் வற்புறுத்துகிறோம். சகல தர்மங்களும் நிரம்பப் பெற்ற இப்பெருங் காவியத்தைத் தெய்வபக்தி கொண்டாரானவரும் ஆதரித்து எஞ்சியுள்ள சஞ்சிகைகளையும் விரைவில் வெளியிடுமாறு ஆசிரியருக்கு உதவி புரிவார்களாக.

M.R.Ry. The Right Hon'ble, V.S. Srinivasa Sastriar Avl., P.C. Royapettah, Madras: 14—4—29 :—

"MY DEAR MR. RAMANUJACHARYA,

I am highly honoured by your letter. But how to answer it is a puzzle.

Your enterprise is great. In the literary world it would be hard to beat. If, being so near completion, it did not actually reach it, the Tamil speaking community would incur great censure. Nor could it escape blame wholly if you found yourself at the end a broken man, dependent on chance for your liveli-

hood. In a world where desert and recompense were justly proportioned, service like yours would be rewarded by an adequate pension and the plaudits of a grateful and admiring public. Your expectations, however, are modest; and I would fain persuade myself they would be fully realised.

Believe me, in genuine appreciation of your courage, piety and self-sacrifice."

M. R. Ry. **The Hon'ble S. Muthiah Mudaliar** *Avl., Minister of Public Works, Madras, Godavari House, Ooty: 14-5-29 :-*

"DEAR MR. RAMANUJACHARIAR.

I admire the zeal and earnestness with which you carry on the work of the Tamil translation of the great epic *Mahabharata* for which the Tamil Nadu is under deep obligation to you. I trust your labour of love will be appreciated and duly rewarded. I am glad to learn that the work is nearing completion and I shall certainly continue my humble contribution of Rs. 20 a month till it is finished."

M. R. Ry. **Mahamahopadaya Vidyavacaspati, S. Kuppuswami Sastriar** *Avl., M.A., I.E.S., Prof. of Sanskrit and Comparative Philology, Presidency College, and Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras, 22-5-29 :-*

"DEAR MR. RAMANUJACHARYA,

I have been carefully watching with respectful admiration the progress of your great and patriotic undertaking to produce a readable, reliable and faithful translation of the *Mahabharata* in Tamil. That the *Mahabharata* is an encyclopædic epic of inestimable value and that it has satisfactorily vindicated for ages its bold claim—"यदेतद्विद्वत् न कर्हि चित्" [What is not here is no-where] are facts known to all. To produce a faithful rendering in Tamil of such a great work is a gigantic undertaking which involves patient and sustained intellectual labour for nearly a quarter of a century. Knowing, as I do, that the only equipment with which you began this great work twenty one years ago was your strong faith in God associated with a sound Tamil Scholarship, a working knowledge of Sanskrit and English, the habit of careful and correct thinking and a courageous resolve and that the financial support which you were able to get happened to be too slender to enable you to avoid difficulties and struggle, it has always been a matter of great wonder for me how you have been able to successfully reach the concluding stage of your mammoth work. Indeed, the divine force of Sri Krishna and Krishna-Dvaipayana should have stood behind you, all along, in this stupendous task.

The standard of thoroughness and accuracy which I noticed in the first few issues of your translation in 1909, you have succeeded in maintaining throughout, at a commendably high level. The only portion of your translation that still remains to be published is the Vana-Parva. Such of us as may know you intimately, know well that, in your heroic struggle to complete your great task in the midst of adverse circumstances, you deserve a very generous help from the public, the Government and the University of the Tamil Province. The Tamil Nadu would be guilty of base ingratitude, should it allow you or your laudable work to languish in the end for want of the support that is needed. With best regards."

The Hindu : 8-6-29 :—

"The thirty-ninth part of the Tamil translation of Sri Mahabharatham from the original Sanskrit sources by Pandit M. V. Ramanujachariar, retired Tamil Pandit, Kumbakonam College, has just been published and we are glad to note that final stages of the great and valuable literary undertaking are nearing completion. As we have already stated—this remarkable undertaking requires stupendous efforts and strong financial support. The learned Pandit by his patient endeavour and unceasing intellectual labour has almost achieved his grand object of presenting before the Tamil reading world a reliable and faithful Tamil translation of the Mahabharatam. The current part contains portions of Udyoga Parvam and Vana Parvam. With the publication of one or two parts more the full translation of the Mahabharatam written in chaste and classic Tamil will be before the public. The heroic struggle of the learned Pandit, guided by unbending optimism, to achieve his ambition at any cost deserves all praise and it is the moral duty of the public, especially the Tamil reading public, to make the publication a financial success so that the arduous labours of a great and well-equipped Tamil scholar may not go without public appreciation and true reward. The Rt.Hon. V.S. Srinivasa Sastri, in the course of a communication to the Pandit, observes:—"Your enterprise is great. In the literary world it would be hard to beat. If, being so near completion, it did not actually reach it, the Tamil-speaking community would incur great censure. In a world where desert and recompense were justly proportioned, service like yours will be rewarded by an adequate pension and the plaudits of a grateful and admiring public."

The Hindu : 28-10-30 :—

"We are glad that this magnificent work is nearing completion. To render the whole of the Mahabharata faithfully in simple idiomatic Tamil is not an easy task to be undertaken by

a single individual. But, Mr. M. V. Ramanujachariar undertook to bring out such a translation without any promise of financial support from any public body or institution. We cannot therefore, refrain from complementing him on his perseverance through the many difficulties that cropped up unexpectedly during the course of publication. He had to employ several Sanskrit Pandits, for rendering different portions of the Mahabharata accurately into Tamil. He had to co-ordinate their work and make the translation uniform and harmonious; the translation had to be in easy flowing and idiomatic Tamil. There are a number of verses here and there in the Mahabharata which test the scholarship of even the specialists in the subjects dealt with and there are other verses whose meanings are obscure. As regards such portions the high conception of his duties held by the learned translator had compelled him to suspend the publication of the translation till he could get them approved by those who have specialised in the Mahabharata and in the particular subjects dealt with. One such instance is referred to by the editor as having been the cause of delay of several months in the publication of the present volume which covers the earlier portion of the Vana Parva. With the publication of the later portion of the Vana Parva Mr. Ramanujachariar would be completing his magnum opus and earn the undying gratitude of the Tamil speaking people.

* * *

M. R. Ry. Prof. K. Sundararama Aiyar, Avl., M.A., Retired Lecturer, Govt. College, Kumbakonam: 19—1—31 :—

“ * * * and who has covered himself and his native land of Dravida-desa with eternal glory by his unrivalled, gigantic and inimitable work of completing the Tamil translation of the greatest book of this Indian continent and of the world, viz., the Mahabharata.

With my sincere respect and loving admiration.”

Rev. Father Carty, S. J., B.Sc., D.D., St. Joseph's College, Teppakulam. Trichinopoly: 8—4—1931 :—

“ MY DEAR SIR,

Allow me to thank you for your kind letter which gives me an opportunity of expressing to you personally my very sincere congratulations on the great work you have courageously brought out. I was glad to have in some measure contributed to secure for you a well deserved recognition from the University and I do hope that we shall soon have the pleasure of hearing that you have completed your *magnum opus*.”

மஹாபாரதப் பதிப்புப் பூர்த்தியான பிறகு, 1932-ம் வருஷம்
ஏப்ரல் மாதத்தில் எடுக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பாகம்.

(ஸ்ரீ மஹாபாரதம் பூர்த்தியானபிறகு கிடைத்தவை.)

மஹாவித்வான், பாம்மஸ்ரீ, மஹாமஹோபாத்தியாய, தாக்ஷிணத்ய கலாந்தி, தீராவிட வித்வா பூஷணம், டாக்டர், வே. சாமீநாதையாவர்கள், சேன்னை, 19-2-1932. மாலை மணி 3 :—

“தேவர், 16-18-ஆம் தேதிகளில் அனுப்பிய கடிதங்களும் ஒப்புயர்வற்ற ஆனந்தத்தை விளைவிக்கும் ஸ்ரீ மஹாபாரத வனபர்வ மொழிபெயர்ப்பின் ஸஞ்சிகையையும் வரப்பெற்று மிக்க இன்பமுற்றேன். ஷை ஸஞ்சிகையிலுள்ள முகவுரையைக் காலையிலிருந்து படித்தவந்து இப்போத தானே பூர்த்தி செய் தேன். இது மிக நன்றாக இருக்கிறது. ஆரம்பமுதல் இதகாமுருள்ன செய்திகளையும், சக்வியாலும் செக்வத்தாலும் உதவி புரிந்தவர்களையும், பிறவாறு உதவிபுரிந்தவர்களையும், தக்கவண்ணம் ருறையே எழுதிவந்திருப் பது மிக்க திருப்தியை விளைவிக்கின்றது. இதுவும் கிரமஸாத்யமே.

*

*

*

உலகமுள்ளவரையும் அழியாதனவாகிய புகழையும் புண்ணியத்தை யும் மிக்க உழைப்பினாலடைந்த தேவரீரைப்போன்ற உபகாரிகள் யாருள் ளார்? யாதொரு வலையினின்றி வச்சிர சரீரத்தோடு நெடுங்காலம் வாழ்ந்து வினங்கும்படி செயலித்தருளுவண்ணம் ஸர்வேசவரனைப் பிரார்த்திக் கிறேன். இன்றைத்தினம் மிகவும் உத்தமமான தினமே. * ”

The Hindu : 19—2—1932 :—

“A monumental work of scholarship which is also a rare service to the Tamil reading public, has just attained its completion with the publication of the forty-fifth instalment of the Tamil prose translation of the Mahabharata, edited by Mr. M. V. Ramanujachariar. Looking back across the quarter of a century which has elapsed since he undertook the work in a spirit of dedication, Mr. Acharyar may well congratulate him- self on what must be regarded as a difficult achievement any where, but as something absolutely unique so far as the Tamil country is concerned. The Mahabharata is not only the longest poem in existence in any language : it is also one of the most difficult to translate faithfully and accurately. Cherished as a scripture by the devout Hindu it is at once a mine of spiritual truths and a fascinating picture of an ancient and opulent civilisation which has struck its roots deep in the soil. How

arduous was the undertaking may be gauged from the following facts taken from the moving preface the Editor has written for the last volume. The completed work covers 9000 pages (demi-size) and has involved an expenditure of about Rs. 1,35,000 leaving the Editor out of pocket to the extent of Rs. 15,000. The services of many of the ablest Sanskrit scholars in the Presidency were enlisted for the actual work of translation and the meticulous revision, involving re-translation in more than one case which the importance of the work and the existence of numerous recensions required. How exhausting must have been the editor's task of collating all this vast material and scrutinising it with a view to ensuring reliability, uniformity and readability may well be imagined; and to this were super-added the colossal difficulties of publishing a work on such a scale in times which were unpropitious and in a country where private philanthropy but imperfectly makes good the deficiency of a large book-buying public. It is all the more to Mr. Acharyar's credit that he has brought to port this grand co-operative enterprise leaving the Tamil public and lovers of scholarship every where very much in his debt."

M. R. Ry. S. K. Yagnanarayana Iyer Avl., M. A., Professor of English, Pachayappa's College, No. 6, V. S. V. Kovil Street, Mylapore, Madras, 20—2—1932:—

“ம-ந-ந-ஸ்ரீ ராமானுஜாசாரியர் ஸ்வாமி அவர்களுக்கு அனேக நமஸ் காரம். கேட்கும்; அப்படியே.

தங்களுடைய பகீரத ப்ரயத்னம் தெய்வ கிருபையால் சுபமாக முடிவாயிற்றென்று ‘ஹிந்து’ பத்ரிக்கையிலிருந்து தெரிந்துகொண்டேன். ரொம்ப ஸந்தோஷம். நதியில் பிரவாகம் போகலாம். ஆனாலும், கரையிலிருக்கும் நிலங்கள் ஜலமில்லாமல் தவிக்கலாம். ஆற்றில் அணைசட்டி அந்த ஜலத்தை நிலங்களுக்கு உபயோகமாக்குவதே பேருபகாரம். கிருஷ்ணராஜ ஸாகரம், மேட்டூர் முதலிய இடங்களில் அதையே செய்துவருகிறார்கள். அதுபோல, நம் காட்டில் பாரதம் இருந்தது வாஸ்தவமே. அதின் தத்வங்கள் ஸாதாரண ஜனங்களுக்கு எட்டா மாதிரியாயிருந்தன. அவைகளை எளிய தமிழ்நடையில் தர்ஜிமாபண்ணி எல்லோருக்கும் உபகாரமாகும்படி செய்த உங்களுக்குத் தமிழ் மக்கள் தலைமுறை தலைமுறையாய்க் கடமைப்பட்டிருப்பார்கள்.

திராவிட வியாஸராயிருக்கும் ஸ்வாமிக்கு ஸாக்ஷாத்கிருஷ்ணன்னைவபர்யனரும் பாரதத்துக்கே நடுநாயகமாய் விளங்கும் கண்ணபிரானும் பூர்ணனுக்ரகத்தைச் செய்யவேண்டுமென்பதுதான் அடியேன் பிரார்த்தனை.”

கதேசமித்தான். 22—2—1932 :—

“சென்ற ஸஞ்சிகை நமது பார்வைக்கு வந்தபோதே, வன பர்வத்தில் இன்னும் கொஞ்ச பாகமே மிச்சமிருப்பதாயும், அடுத்த ஸஞ்சிகையாகிய—இப் போது நம்முன்னிருக்கிற—45-வது ஸஞ்சிகையோடு, ஸ்ரீமான், ம.வீ. இராமா னுஜாசாரியர் ஈடுபட்டிருக்கும் இந்தப் பெரிய மஹா பாரத மொழிபெயர்ப்பு வேலை முடிவுபெறமென்றும் சொல்லப்பட்டிருந்ததைக் காண மகிழ்வெய்தி னோம். இந்த 45-வது ஸஞ்சிகை வெளிவந்து பாரத மொழிபெயர்ப்பு முடிந்துவிட்டதைப் பார்க்கும்பொழுது, முன்னெதிர்பார்த்த அனுபவித்த நம் மகிழ்ச்சி குறைவுற்றதில்லை. தீராப் பிடிவாதத்தோடு பல இடைபூறு களோடும் போர்புரிந்து ஸ்ரீமான் ஆசாரியர் வெற்றிபெற்று வெளியேறி யிருக்கிறார். முதல் ஸஞ்சிகை 1908-ல் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் 21-ல் தேதி வெளிவந்ததென்றால், அதற்குச் சில வருஷங்களின் முன்னமே மொழி பெயர்ப்பு முதலான வேலைகள் தொடங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். தொடங்கி 25 வருஷங் கழித்த இந்த வேலை முடிவு பெற்றிருக்கிறது. இந்த வேலை யின் அளவும் சிரமமும் இதே வேலையாக இருப்பவருக்கே தாக்கமுடியாததா யிருக்கும்; தம் காலேஜ் வேலையோடு இதையும் விடாமற் செய்த ஆசாரிய ருக்கு மனவுறுதி அதிகம் இருந்திருக்க வேண்டும். குழந்தை பிறந்த பின் அனைப் பார்த்துத் தாய் தன் சிரமத்தை மறப்பதுபோல இப்போது ஸ்ரீமான் ஆசாரியருக்கு அளவிலா ஆனந்தமிருக்கும். கஷ்டத்துக்குப் பின் சந்தோ ஷம் இனிது என்று சொல்வதற்கேற்ப இவருடைய ஆனந்தம் மிக்க ஸ்ராமத் தோடு ஸம்பாதிக்கப்பட்டது.

*

*

*

*

அபிதான விளக்கம் இப்புத்தகத்துக்குச் செய்து சேர்க்கவேண்டிய யிருப் பதால் இதற்கு வேண்டிய ஊக்கத்தையும் பொருளையும் ஆயுளையும் ஆசாரியர் அவர்களுக்குக் கொடுத்து, கடவுளே பாக்கி வேலையையும் முற்றுப்பெறச் செய்வாரென்றும் பிரார்த்திப்போம்.”

M. R. Ry. K. S. Vaidyanatha Iyer Avl., M. A., Senior Lecturer, Government Victoria College, Palghat : 24—2—1932 :—

“RESPECTED AND DEAR SIR,

Hope you recognise me as the one, who was introduced to you, in the Kumbakonam College, some years back, by my revered friend, the great Pandit Krishnamacharya.

May I have your permission to congratulate you on having reached the other side of your marvellous ocean of labour? Hope the Great Dispenser of Bliss will give you a long long life of peace and prosperity to enjoy the glory you have won by your own arduous labour.

I would trouble you to send me, per Reg. Ry. Parcel, one complete set of your Bharatam, and the Parcel's Way Bill, with a bill of all charges due from me by V. P. Post. * * *

M. R. Ry. Pennathur Natesa Aiyar Avl., Madras Excise Service, Tuticorin, 24-2-1932 :—

“ SIRE,

In all humility and in prayerful reverence we return our grateful thanks to the God Almighty, The All—merciful Providence for having vouch-safed you the indescribable pleasure and privilege to see the conclusion of your labours of well-nigh quarter of a century in the great cause of the Mahabharatam to which you have dedicated the best part of your life with a devotion so single minded, a fervour so penetrating and an enthusiasm so abiding, so rich and so unrivalled—all too rare—and at once a pride and a glory to the motherland.

You have given the cause the best in you, and given it most ungrudgingly and whole-heartedly. All that remains for you now is the satisfaction—pure and unalloyed—of having given all that is best in you. It may, as it does, leave you poorer in wordly riches, but it does assuredly leave you rich in the sublime feeling of a noble task, nobly planned, nobly sustained and nobly performed, and there can be no satisfaction richer or greater than that.

With our best regards,

Ever your devoted admirers,
(Signed) **P. Natesan & Kamalam,**
(Mrs. Natesan.) ”

M.R.Ry. Rao Bahadur, Sir. V.T. Krishnamachariar Avl., Kt. C.I.E., Dewan of Baroda, 25-2-32 :—

“ It gives me sincere pleasure to congratulate you on the completion of your life work, the translation of the Mahabharata. This monumental work has taken you nearly 25 years and I much admire your selfsacrifice and devotion which has rendered its completion possible. Please accept my warmest wishes.

With all good wishes,”

M. R. Ry. Rao Sahib, V. P. Subramania Mudaliar Avl. G.B.V.C., Deputy Superintendent C. V. D. (Retired), Vellakkal, 25-2-1932 :—

“நேற்ற மஹாபாரதம் 45-ம் ஸஞ்சிகை வரப்பெற்றுப் பாமானந்த பரிதானேன். முகவுரை முழுதும் மிகவும் அவதானத்துடன் வாசித்து எல்லாந் தெரிந்துகொண்டேன்.

தங்கள் ஆயுள் வேலை (Life-work) யை முடித்துக் கிருந்த கிருத்திபராவின்மைபற்றி மிகவும் ஸந்தோஷம் கொண்டாடுகிறேன்.

சை முகவுரை தங்கள் சுவசரிதம் (Auto-biography) ஆக தாங்கள் நினையாமலே அமைந்திருக்கிறது. அஃது அதிக விஸ்தாரமாக இருந்ததில்லையென்ற உணர்ச்சியுடன் அதனைப் படித்து முடித்தேன். அது அரும் பெருங் காரியங்களைத் தொடங்கி இடையே தளர்ந்து தன்னாடுவோர்க்கு ஊன்றுகோல்போலத் தாங்கி ஊக்கமளிப்பதாயுள்ளது.

சென்னை யூரிவர்ஸிடி அண்ணாமலை யூரிவர்ஸிடி புஸ்தகாலயங்கள் முதலிய ஸ்தாபனங்களும் மடாதிபதிகள் ஜமீன்தார்கள் முதலிய செல்வர்களும் மஹாபாரதப் பிரதிகளை மிகுதியாக வாங்கித் தாங்கள் அடைந்திருக்கிற பெருந் திரவிய நஷ்டத்தை விரைவாய் நிவர்த்தி செய்வார்களென்று நம்புகிறேன்.

தாங்கள் மேலும் மேலும் தமிழ்ப் பணியாற்றும்படி, நீண்டஆயுளும் அரோக திடகாத்திரமும் அளிக்கும்படி இறைவனை இறைஞ்சுகின்றேன்."

ம-ள-ள-ஸ்ரீ, பொ. முத்தய்யா பிள்ளை அவர்கள், சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கம், தேவகோட்டை: 10—3—32 :—

"ஸ்ரீ மஹாபாரத வனபர்வம் இரண்டாவது பாகம் புத்தகம் ஒன்று வி. பி. யில் வந்து பெற்றுக்கொண்டேன்.

முகவுரை முற்றும் படித்துப் பார்த்து மிக மகிழ்ந்தேன். பல கஷ்டங்கள் நேர்ந்தும் பலராலும் மதிக்கப்பெற்ற சோதிடர் முற்றுப் பெறுதெனக் கூறியும், தங்கள் மனம் கடவுளிடத்தில் உண்மையாகப் பற்றி நின்றமையால், "கன்மமானது கோடி முன்னே செய்தாலும் நின் கருணைப்பரவாக அருளைத் தாகமாய் காடினரை வாதிக்கவல்லதோ" என்னும் திருவாக்கிற்கிலக்கியமாய் முற்றுப்பெறச் செய்து, சோதிடம் கன்மத்தின் திறத்தைக் கூறுமன்றி அருட்டிறம் கூறுதென்பதை உலகத்தார்க்கு விளக்கிக் காட்டிய தங்கள் உறுதியை நினையுந்தோறும் அவ்வுறுதி சிறியேனுக்குச் சற்குருவாகத் தோன்றுகின்றது.

தாங்கள் பல்லாண்டு வாழும் வண்ணம் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றேன்."

Dr. S. R. U. Savor Esq., M.A., (Cantab.) D. Sc., (London)
Bar-at-Law, Indian Educational Service, The Old College, Cathedral
P. O., Madras. 17—3—1932 :—

" * * *

I know that our worthy Pandit firmly believing in the realisation of the truths stressed in our sastras undertook in loving service the translation of that great work, the Mahabharata. That the task is by no means a light one is easily seen from the fact that the translation covers thousands of pages and has taken nearly thirty years to complete. Even from the most material point of view I understand that the work has cost about Rs. 40,000 and I know that our worthy friend has sunk all his worldly assets in the publishing of his *magnum opus* firmly

* The fact is that the actual cost exceeds Rs. 1,35,000.

believing in the assurance of the Lord Sri Krishna in the Gita IX—22 that He will look after the Yogakshema of those who have implicit faith in him.

*

*

*

*

Copy of the letter to M. R. Ry. Prof. K. Sundararama Iyer Avl., M. A. Sakaji Naik St., Kumbakonam, sent to M. R. Ry. M. V. Ramanujacharya Avl."

யதார்த்தவசனி : 19—3—32 :—

“கும்பகோணம் நேட்டிவ் ஹைஸ்கூல், அரசாங்கக் கலாசாலை இவற்றில் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதராக விளங்கிய மணலூர் ஸ்ரீமான் M. V. இரா மாதுஜாசாரியாரவர்கள், வடமொழியில் வியாச மகாமுனிவர் அருளியதும் ஒரு இலட்சம் சுலோகங்களையுடையதும் எண்ணிறந்த கதைகளையும் நீதி களையும் போதிப்பதும் இதிகாசங்களுள் மிகப் பெரியதுமாகிய மகாபாரதத் தைத் தமிழ் நாட்டினர் படித்தின்புறுமாறு வடமொழியில் வல்ல பல அறிஞர் களைக்கொண்டு தமிழில் மொழிபெயர்த்து, முதலூர்லிள்ள உண்மைச் செய்திகளும் தர்மங்களும் சிறிதும் மாறுபடாதவாறு தென்னிய இனிய நடையில் பல சஞ்சிகைகளாக வெளியிட்டுவருவது நம் தமிழ்மக்கள் பலரும் அறிந்ததொன்றேயாம். அவர்கள் இம் மொழிபெயர்ப்பு வேலையை 1908-ம் வருடம் தொடங்கிப் பொருள் முட்டுப்பாட்டினாலும் பிறவற்றாலும் பல் வகையான கவலைகளுக்குள்ளாகி இடையிடையே நிறுத்திவைத்து, பிறகு ‘மெய்வருத்தம் பாரார் பசுநோக்கார்’ என்ற குமரகுருபரசுவாமிகள் நிருவாக்கை உதவியாகக்கொண்டு இடைவிடாது முயன்று பல பெரியோர் கள் உதவியினால் முற்றிலும் முடித்து 1932-ஆம் வருடம் பீப்ரவரி மாதத் தில் அதன் இறுதிப் பகுதியாகிய 45-வது சஞ்சிகையை வெளியிட்டுள்ளார் கள். தமிழ்மொழிபெயர்ப்பில் இவ்விதிகாசம் ஒன்பதினாயிரம் பக்கங்களைக் கொண்ட பெரு நூலாகத் திகழ்கின்றது. இத்தகைய பெரிய வசனநூல் தமிழ் மொழியில் வேறு ஒன்றும் இல்லையென்றே துணிந்து கூறலாம்.

மகாபாரத மொழி பெயர்ப்பிற்காக இதுகாறும் செலவிடப் பட்டுள்ள தொகை ரூ. 1,35,000 என்றும் இதில் பலவகையாலும் ஈடானது போக ஆசன் பஜப்பாசிரியர்க்குக் கைப்பொறுப்பாக ஏற்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 15,000 என்றும் தெரிகின்றன. எனவே, இத்துணைப் பெருந்தொகை செலவிட்டு இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் பொறமையாக வேலை செய்து இவ் வரிய பெரிய தொண்டை நிறைவேற்றிய ஆசிரியரை நாம் பெரிதும் பாராட்டு வதோடு நமது நாட்டிலுள்ள செல்வச் சீமான்கள் பேச்சுவலில் புகழ்வதோடு நில்லாது காரியத்திலும் தம் பெருந்தன்மையைக் காட்டித் தாராள குணத் தோடு நடந்துகொள்வார்களானால் பதிப்பாசிரியருக்கு உண்டாகிய கைப் பொறுப்பும் அதனால் ஏற்பட்டுள்ள மனத்தளர்ச்சி முதலியனவும் மிக எளி தில் நீக்கிவிடும் என்றும் கருதுகிறோம். ஆசிரியரும் இத்தகைய அரும் பணியை நம் தமிழ்த்தாய்க்குச் செய்து நீடு வாழ்வார்களாக! ”

M.R.Ry. R. Swaminatha Aiyar Avl., B.A., L.T., Secretary,
M. V. Ramanujachariar's Mahabharatam Purse Fund, Kumbakonam : 21-3-1932 :—

“ At a public meeting of the citizens of Kumbakonam held at the Porter Town Hall, on the 18th instt, under the distinguished Presidency of Mr. V. V. Srinivasa Aiyangar, Advocate, Madras, the following resolution among others was passed :—

This public meeting of the citizens of the Tamil land conveys its heartiest greetings and warmest congratulations to M. R. Ry. Pandit, M. V. Ramanujachariar Avl. on the completion of his monumental life work of translation of Sri Mahabharatam which he commenced about the year 1908 in which he persevered for the last nearly about 25 years in spite of adverse financial conditions and which he has now brought to successful termination and it prays that the Almighty may be pleased to bless him with long life and prosperity.”

சுதேசமித்ரன் : 21-3-32 :—

“ ஹோபாரதத்தைத் தமிழில் எழுதித் தமிழ்நாட்டுக்கு உபகரித்த ஆசிரியர் ஸ்ரீமான் ம. வீ. ராமானுஜாசாரியாருக்கு ஓர் உபசாரப் பத்திரமளிக்கவும் ஒரு பணமுடிப்பளிக்க ஏற்பாடு செய்யவும் இன்று (18-3-32) ஓர் மகாநாடு போர்ட்டர் டவுன்ஹாலில் கூடியது. சென்னை அட்வொகேட் ஸ்ரீமான் கே. வி. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்காரவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள். மகாநாட்டிற்கு நகரின் பரபலஸ்தர்களும் ஆசிரியரின் பழைய மாணாக்கர்களும் பண்டிதர்களும் விஜயம் செய்திருந்தனர். திருவாவடுதுறை ஆதீனம் கட்டளைஸ்ரீலஸ்ரீவைத்தியலிங்க தம்பிரான்சுவாமிகள் சென்னை அட்வொகேட் ஸ்ரீமான் கே. வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயாவர்கள் முதலியவர்களும் வந்திருந்தனர்.

அக்கிராசனர் முன்னுரையாகப் பேசியதில் இன்று மகாபாரதத்தை தர்ஜுமா செய்து நம் தாய் நாட்டிற்குச் செய்திருக்கும் அரிய உதவி ஒரு பெரிய தர்மத்துக்குச் சமானமென்றும், மனித வாழ்க்கையை நல்கழிப்படுத்தக் கூடிய சாதனங்களில் உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் அது வைக்கப்படும் ஐவேஜியாகும் என்றும், இதுபோன்ற அரிய ஆராய்ச்சி வேலைகளை இசர தேசங்களில் பாராட்டி முற்போக்கடையச் செய்வதைப்போல் நம்தேசத்தில் அதிகம் செய்வது இல்லையென்றும், ஆயினும் கைம்மாறு எதிர்பாராது செய்த வேலைக்கு நன்றியறிதலை நாம் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்றும் இந்த மகத்தான மகாபாரத வேலையில் ஸ்ரீமான் ராமானுஜாசாரியர் இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்னரே ஈடுபட ஆரம்பித்தார் என்றும், பலவிதமான இடுக்கண் நேரிட்டும் ஆசிரியர் அஞ்சாது கின்று உற்சாகத்தோடு இத் தமிழ் மாகாணத்திற்கு உதவியுள்ள அரியவேலைக்கு நாம் பிரதிப்பிரயோஜனம் செய்யவேண்டும் என்றும், சென்னை சம்ஸ்கிருத அகாடமி கூட்டத்திலும் ஸ்ரீமான் ஆசாரியாரைத் தக்கபடி கவுரவிக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் (கரகோஷம்), ஆகவே, நம்முடைய அன்பையும் கடமையையும் செலுத்த ஓர் பணமுடிப்பைச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும் என்றும், முதன்முத

லாக இந்த நற்சாரியத்தை இந்த ஊரில் துவக்கியிருப்பதால் இது எங்கும் வெற்றிபெறக்கூடும் என்று தாம் நம்புவதாயும் கூறி முடித்து ஸ்ரீமான் ராமா னுஜாசாரியாருக்குக் சாகோஷத்திடையே மாலை சூட்டினார்.”

The Hindu : 22—3—1932 :—

“TRIBUTE TO TAMIL SCHOLAR

Purse proposed to Mr. M. V. Ramanujachariar, Kumbakonam, 19—3—1932.

To congratulate Pandit, M. V. Ramanujachariar and to present him an address and a purse on the successful termination of his translation of the Mahabharata into Tamil, a meeting of the citizens of Kumbakonam was held last evening in the Porter Town Hall under the Presidency of Mr. V. V. Srinivasa Iyengar, B.A., B.L., Advocate, Madras. A large and distinguished gathering was present.

The President praised the zeal and perseverance with which the learned Pandit had completed the monumental work of translating the Mahabharata into Tamil which he began as early as 1908 and said that it was a unique document which every literary aspirant ought to study with diligence. After referring to the high intellectual and moral qualities that were brought to bear in the scholarly translation of the work, he deplored the apathy of the public in appreciating such works of art and announced that the Sanskrit Academy of Madras had, at a meeting held recently, resolved to present an address to the learned Pandit and confer on him an academic distinction. He hoped that the proposal to honour the learned Pandit would find an enthusiastic and hearty response in the Presidency.”

தாருல் இஸ்லாம், 25 மார்ச்சு 1932:—“இவ் வார எஞ்சிகையின் மற் றோரிடத்தில் எமது ஆசிரியர், ப்ரம்மஸ்ரீ பண்டிதர், ம. வீ. இராமானுஜா சாரியர் அவர்கட்குக் குடந்தையின்சண் சென்றவாரம் கிழத்தி வைக்கப் பட்ட உபசரிப்பின் விவரமொன்று மற்றொரு தமிழ்ப் பண்டிதரால் எழுதப் பட்டிருப்பதைக் காண்பீர்கள். குர்ஆன் ஷரீபின் மொழிபெயர்ப்பு வேலையை அத்தற்கு விரிவுரை காண்டலென்னும் மகா காரியத்துடன் தலைமேற் போட்டுக் கொண்டிருக்கும் எமக்குத் தான் மஹாபாரதத்தை மொழிபெயர்த்தலென்னும் கைக்கரியம் எத்துணைப் பெரிய மஹாபாரமாய் இருந்திருக்குமென்பது செவ்வனே விளக்கக் கிடத்தல் கூடும். * * *

முஸ்லிம் என்ற முறையில் மஹாபாரதத்திலுள்ள பற்பல கொள்கைகளுடன் எமக்கு முற்ற முற்ற அபிப்ராய பேதமிருப்பினும் அத்துணைப் பெரிய மஹா கிரந்தத்தை மொழிபெயர்த்து ஒரு பெரும் தமிழ் தூலாக ஆக்கித் தந்தமைக்கு இத் தமிழுலகு முழுதும் (முஸ்லிம்கள், கிறிஸ்தவர்கள் உள்

பட அனைவரும்) பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளார்களென்பதிற் கிஞ்சித்தும் சந்தேகமில்லை.

சற்றேறச் குறைய ஐயாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே வியாஸ முனிவரால் வரையப்பட்ட இம்மஹாபெரும் கிரந்தத்தைச் சென்ற இத்தனை காலங்களாக யாரே மொழிபெயர்க்கத் துணிந்துள்ளார்? அபிப்ராய பேதங்கள் எவ்வாறிருப்பினும், 5000 ஆண்டுகட்கு முன்னிருந்த ஒரு முனிபுங்கவர் எந்த எந்த விஷயங்களை எந்த எந்த விதமாகவெல்லாம் வருணித்திருக்கின்றாரென்பது இக் காலத்தில் ஒவ்வொருவராலும் உணரப்பட வேண்டிய ஒரு முக்கிய விஷயமேயாகும். சென்ற 5000 ஆண்டுகளாக எத்துணைப் பெரிய தமிழ்ப் பண்டிதர்களும் புலவர்களும் நாவலர்களும் பாவலர்களும் வித்வான்களும் ஸ்ம்ஸ்கிருத மேதாவிகளும் இத் தமிழ் நாட்டின்கண் வதிந்து வந்திருந்தும், இம் மஹா பெரிய காரியத்தைச் செய்து முடிக்க வேண்டிய அதிருஷ்டம் எமது ஆசிரியரான ஆசாரியர் அவர்கட்கே கிடைத்துவிட்டதென்னலாம். எத்தனை கல்லூரிகள், எத்தனை கலாசாலைகள், எத்தனை பல்கலைக் கழகங்கள், எத்தனை அனாதை ஆசிரமங்கள் சிறுவிய போதினும், அவற்றாலெல்லாம் ஒரு வியாஸமுனிவரை உற்பத்தி செய்தல் சாலமென்றே கருதுகிறீர்கள்? இல்லை! வியாஸமுனிவர் இருக்கட்டும். ஒரு ப்ரம்மஸ்ரீ ம. வீ. இராமானுஜாசாரியர் அவர்களையேனும் உற்பத்தி செய்துவிடக் கூடுமென்றானுணுகிறீர்கள்?

ஆனால், தமிழ் நாட்டில் இப்பெரியாருக்குப் போதிய ஆதரவில்லை; எனினும், பற்பல மனிதர்களின் அனாதைய மொழிகளினூடே 1908ஆம் ஆரம்பித்த இம்மஹா கைங்கர்யத்தை இவ்வாண்டிலேதான் பெருந்தொகை நஷ்டத்துடனே செய்து முடித்திருக்கின்றார்கள். எமதாசிரியரான ஆசாரியரவர்களே எமக்கும் குர்ஆன் ஷரீபு முதலிய பல முஸ்லிம் கிரந்தங்களைத் தமிழில் வெளியிடுதல் வேண்டும் என்று சுமார் 30 ஆண்டுகட்கு முன்னரே உபதேசம் புரிந்திருந்தார்கள். எனவே, இவ்வளவும் யாம் பல்லோரின் பழிப்பிற் கிடையே, இல்லை, எதிர்ப்புக்களிடையே, எமது மொழிபெயர்ப்புக் கைங்கரியத்தில் ஈடுபட்டிருத்தற்கும் இத் தமிழ் நாட்டு முஸ்லிம்கள் அப்பெரியார்க்கே நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள்."

M. R. Ry. Rao Bahadur, C. Ramanujachariar Avl. B. A.
The Ramakrishna Mission Students' Home, Mylapore : 10-4-1932:—

" * * * * "

I read with considerable pleasure and thankfulness the most happy news of the completion of the monumental task so cheerfully and devotedly borne by you. Your part of the great work is over : that of the public is yet to be done. It remains to be seen how they will acquit themselves. I sincerely trust that even in these degenerate days there will be enough feeling of gratitude and thankfulness in our public men to recognise adequately the labours of quarter of a century so ungrudgingly and so thoroughly rendered by you against odds. Believe me,

Ever yours sincerely,

சுதேசமித்ரன்: 16—4—32:—

“சென்னை ஸம்ஸ்கிருத அகடமியார் நேற்று மாலை மயிலாப்பூர் ஸம்ஸ்கிருத கலாசாலைத் தோட்டத்தில் வான்மீகி தினத்தைக் கொண்டாடினார்கள்; கணம் ஐட்டி கே. சுந்தரஞ் செட்டியாரவர்கள் அக்கிராசனம் வகித்தார்கள். பகவத் ஸ்துதியோடு கொண்டாட்டம் தொடங்கப் பெற்றது. மஹா பாரதத்தைத் தமிழிலே மொழிபெயர்த்துப் பதிப்பித்த பிரம்மஸ்ரீ மணலூர் வீரவல்லி ராமாதுஜாசார்யரவர்களுக்கு அவருடைய பிரயத்தனம் நிறைவேறியதால் தங்களுக்குள்ள க்ருதக்ருதையையும் ஸந்தோஷத்தையும் அறிவித்து ஒரு ஆமோதன பத்திரிகையும் ‘பாஷாபாரத தூரந்தார்’ என்ற விருதும் அளிப்பதாக அகடமியாரால் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தத் தீர்மானத்தைப்பற்றி பிரம்மஸ்ரீ, வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் சிறிது பேசினார். பின்பு அகடெமியின் அத்யக்ஷரான மஹா மஹோபாத்தியாய புரோபஸர், எஸ். குப்புசாமி சாஸ்திரியாரவர்களிடமிருந்தும் வேறு சில பிரமுகர்களிடமிருந்தும் பட்டமளிக்கும் திருவிழாவுக்கு வாழ்வுடையது நேர்த்தமையாலுண்டான வருத்தத்தையும் தங்களுக்கு அது விஷயமாயுள்ள ஆமோதனத்தையும் அறிவித்தெழுதிய பத்திரிகைகள் வாசிச்சுப் பட்டன; பின்பு அகடெமிக் காரியதரிசிகளுள் ஒருவரான அட்வொகேட், கே. சந்திரசேகரையரவர்கள் அகடெமியின் சார்பாக ஆமோதனப்பத்திரிகையை வாசித்தார். வடமொழியில் வெண்பட்டிலே அச்சிடப்பெற்று இரண்டு தந்தயானைகளின்மீது ஏற்றப்பட்ட வெள்ளிக்குழலிலே இடப்பெற்றிருந்த அந்தப் பத்திரிகையில் பின் வருமாறு கூறப்பட்டிருந்தது:—

‘பகவான் பாதராயணர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய மஹா பாரதமென்ற இதிஹாஸ ரத்னம் எல்லோராலும் நன்கு அறியப்பெற்றதே; இதைப்பற்றியன்றோ, ‘இங்குள்ளதே வேறு இடங்களிலும் உண்டு. இங்கு இல்லாதது வேறு எங்கும் இல்லை’ என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதுவே காவிய ரஸங்களை ஒருங்கே சேர்த்தமைத்த புகழின் எல்லை நிலமென்றும், தருமங்களின் ரத்னராமென்றும் ஆக்கியானங்கள் உபாக்கியானங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் அமைந்த கொள்கலன் என்றும் மஹா புருஷர்களின் நற்சரிதைகளான கமலங்களையுடைய பொற்றாமரைத் தடமென்றும் பகவத்கீதை யென்னும் கௌஸ்தப மணியை மார்பிலே தரித்துக்கொண்டுள்ள பெருமை வாய்ந்தது என்றும் பஹுவிதமாகப் பூஜிக்கத்தக்க பூர்வ கவிகளாலே நன்கு ஆசரிக்கப்பெற்றது. ஆதலாலன்றோ, இவ்விதிஹாஸம் ஐந்தாம் வேதமென்றும் சகல ஜனங்களையும் கடைத்தேற்றுவதையே தனிப்பயனாகக் கொண்டது என்றும் பாரத நாட்டினர்க்கெல்லாம் நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் நன்கு உபதேசிப்பது என்றும் எங்கும் புகழ்ந்துரைக்கப் படுகின்றது.

ஆதிகாவியமாகிய ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திற்கு இருப்பதபோல இப்பொழுது இந்த இதிஹாஸத்திற்கு அவ்வளவு அதிகமான பிரசாரம் இல்லையாதலின், இத்தகைய பெருமை வாய்ந்து விளங்குகின்ற மஹாபாரதத்தை எங்கும் பரவச்செய்வதென்பது இந்த ஸம்ஸ்கிருத ஸேவாஸமிதியாரால் அவசியமாக அனுஷ்டிக்கத்தக்க தருமங்களுள் முதலாவதாகக் கருதப் படுகிறது. மஹாபாரதத்திற்குத் தகுந்த பிரசாரமில்லாததற்குக் காரணம், இப்போது ஸம்ஸ்கிருத பாஷையானது வெகு ஜனங்களால் அறியப்படவில்லை என்பது

மட்டுமன்று; தூலின் பெருக்கமுமன்று. சிரமப்பட்டே அறியக் கூடிய அருங்கருத்துக்களையுடைய ஆயிரக்கணக்கான சுலோகங்களோடு அமைந்துள்ளதும் ஒரு முக்கிய காரணமாகுமென்று கருதுகிறோம். 'எண்ணூயிரம் சுலோகங்களையும் எண்ணூறுகலோகங்களையும் நான் அறிவேன்; சுகன் அறிவான்; ஸஞ்சயன் அறிவானோ அறியமாட்டானோ அறியேன்' என்று, பகவான் வேதவியாஸர் தாமே இவ்வாறு கூறினர் அன்றோ?

அத்தகைய இவ் விதிவாஸத்தைப் பண்டிதர்களுக்கும் இதர ஜனங்களுக்கும்பொதுவான திராவிட பாஷையில் நன்றாக மொழிபெயர்த்தளித்த தங்களாலே தென்னாட்டிற்கும் முக்கியமாக ஸம்ஸ்கிருத ஸேவாஸமிதியாருக்கும் பேருபகாரஞ் செய்யப்பெற்றது என்று நிச்சயமாகக் கொள்கிறோம்.

இப்பொழுதன்றோ மஹாபாரதமென்னப்பட்ட பாவன பாகீரதியானது ஸ்ரீமான்களான தங்களாலே தென்னாட்டிலும் பெருகிப்பாயுமாறு ஆயிற்று என்று எண்ணியவளவிலே எங்கள் மனம் அதிகம் பூரித்தது. அதிகம் சொல்வானேன்? தேக சிரமத்தையும் பொருட் செலவையும் கருதாது, இருபத்தைந்து வருஷங்களாய்ப் பல ஜனங்களையும் அநுசரிப்பதாலுண்டான கிலேசத்தையும் பாராமல், பலர் சொன்ன சொற்களாலே உத்ஸாகக் குறைவு ஏற்பட்டபோதிலும் பலன் கைக்கூடுந்தனையும் தயங்காது பிரயத்தனஞ் செய்து பூஜிக்கத்தக்க பண்டித சிரேஷ்டர்களின் ஒப்பில்லாத நுண்ணறிவின் சகாயத்தாலே மஹா பாரதத்தில் எளிதில் அறியக்கூடாதனவாய் மறை பொருளாய்ப் பொதிந்துள்ள தத்துவங்கள் கருத்துக்கள் ரஸங்கள் இவைகளின் விவரண ரீதியை அறிந்தெடுத்து வேறு பாஷையிலே உள்ள படியே மொழிபெயர்த்து ஆதியிற்கொண்ட தங்களது ஸங்கல்பத்தை ஸத்ய சங்கல்பமாக்கிக் கொண்ட தங்களுக்கு வடமொழி தென்மொழிகளில் கேயம் வைத்த நாங்கள் எல்லோரும் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். எவ்வாற்றாலும் கிருதஜ்ஞதையைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்ற ஸம்ஸ்கிருத ஸேவா ஸமிதியாரான நாங்கள், 'பாஷா பாரத தூரந்தரர்' என்ற விருதினாலும் பாரத பாரதத்தை வகித்ததை அநுகரித்துக் காட்டும் மருப்புக்களிற்றிணையின் மத்தகங்களில் ஏற்றிய வெள்ளிக்குழவிலே சூடப்பெற்ற பிரசஸ்தி பத்திரிகையாலும் ஸ்ரீமான்களான தங்களைப் பஹுமதித்து ஸம் பாவிக்கிறோம். தாம் ஒருவர்தாமே பெரும் பாரமாகிய பாரதத்தைத் தாங்களிருந்த வியாஸரோடும் பாஷாபாரத தூர்வஹான தாங்கள் இணையானீர்கள்.

இவ்வாறு பத்திரிகை வாசித்தளிக்கப் பெற்றபின், பிரம்மஸ்ரீ ராமா நுஜாசாரியரவர்கள் பாரதத்தின் பெருமையையும் தமக்கு மொழிபெயர்த்துப் பதிப்பதால் ஏற்பட்ட கஷ்டநஷ்டங்களையும் காரியம் இனிது நிறைவேறியதால் இப்போது தமக்குள்ள மனோல்லாஸத்தையும் மஹாபாரதத்தால் தாம் அறிந்த கொண்ட சில அறிய விஷயங்களையும் சங்க தூல்களிலும் பிற சான்றோர்களின் தூல்களிலும் மஹாபாரதத்தைத் தழுவி அமைந்துள்ள பாகங்களுக்குச் சில உதாரணங்களையும் ஸமிதியார் போன்ற அறிந்தோர் ஸபைகளின் வெகுமதிப்புப் பெற்றதால் தமக்குண்டான களிப்பையும் கூறினார்கள். இவ்விழாவிற்கு வந்தவருள், ரைட் ஹானரபிள் கணம் வி. எஸ். ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரியார், டாக்டர் எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், ஸ்ரீமான்

களான டி. ஆர். வேங்கடராம சாஸ்திரியார், ஏ. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார், கண்டி லக்ஷ்மண்ணு, எஸ். வாதாச்சாரியார், கே. வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர், வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், எம். ஆர். ராமஸ்வாமி சிவன், எஸ். கே. யக்ஞநாராயணையர் முதலான பிரமுகர்களும் மஹா மஹோபாத்யாய டாக்டர், உ. வே. சுவாமிநாதையர், மஹாமஹோபாத்யாய கருங்குளம் கிருஷ்ண சாஸ்திரியார், கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரியார் முதலான பண்டிதர்களும் இருந்தனர்.”

The Hindu : 16—4—1932 :—

“A TAMIL SCHOLAR HONoured,

The members of the Madras Sanskrit Academy celebrated the Valmiki Day yesterday evening in the Sanskrit College, Mylapore, with the Hon. Mr. Justice Sundaram Chettiar in the chair. The occasion was also availed of to present an address to Brahma Sri, M. V. Ramanujachariar, who had translated the Mahabharata into Tamil.

Mr. V. V. Srinivasa Iyengar, in his introductory remarks, said that the Sanskrit Academy, though it had been in existence only for four years had given a great impetus to South India for Sanskrit learning and Sanskrit culture. An Academy, if it were to serve the purpose of securing the purity and excellence of a great language and literature, should from time to time give public expression of its approbation of scholarly services rendered to such language and literature. Pandit M. V. Ramanujachariar, after a herculean effort for nearly quarter of a century, had been able to complete a scholarly translation of the Sanskrit Mahabharata into Tamil and the members of the Sanskrit Academy, to give public expressions to their feelings of gratitude and also as a mark of appreciation decided to present an address to Pandit Ramanujachariar.

The Chairman, in presenting the address to the Pandit, said that Mr. Ramanujachariar had completed his work in the face of many difficulties and obstacles. It was an instance of where diffidence made the man more careful and made him persist in his endeavour.

* * * * *

The speaker then presented the address to Brahma Sri M. V. Ramanujachariar. The address was enclosed in a beautiful casket mounted on two ivory elephants.

From the same : Dated 18—4—32 :—

“The Secretary of the Sanskrit Academy Madras writes :—The title of Bhasha-Bharata Dhurandhara was conferred on Pandit

மயிலாப்பூர் எம்ஸ்கிருத கலாசாலையில் வால்மீகி தினக்கொண்டாட்டம் நடந்தபோது, பாஷா பாரத துரந்தார், பண்டித எம். வி. ராமானுஜாசாரியர் மகாபாரதத் தமிழ் மொழியெயர்ப்பைப் பூர்த்திசெய்ததைப் பாராட்டுவதற்காக வெள்ளிப்பேழை பரிசளிக்கப்பட்டபோது எடுத்த படம். (இடப்புறமிருந்து 3-வது ஸ்ரீமான் ராமானுஜாசாரியர்).

(சுதேசமித்திரன் வாரப்பதிப்பு—24-4-32)

M. V. Ramanujachariar by the Academy on the 15th instant, at the public meeting held to celebrate the Valmiki Day at the Sanskrit College, Mylapore, under the auspices of the Academy."

சுதேசமித்திரன், வாரப்பதிப்பு, 24-4-1932 :—

“ * * * * * மஹாபாரதத்தைத் தமிழிலே அப்படியே மொழி பெயர்த்துப் பதிப்பிப்பது என்பது அரும்பெருங் காரியமாகும். இவ் வாறான புண்ணியச் செயல்களுக்கு அனேக விக்கினங்கள் நேருவது ஸகஜம். விக்கினமேற்படுமென்று பயந்து காரியத்தைத் தொடங்காது விடுவோர் நீசராவர். தொடங்கியதை விக்கினமேற்பட்டபோது கைவிடுவோர் மத்திமர். உத்தமகுணமுடையோர் விக்கினங்களாலே அடிக்கடித் தடைப்படுத்தப்பட்டாலும் தொடங்கிய காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்யாமல் விட்டுவிட மாட்டார். களென்று பர்த்ருஹியார் கூறியுள்ளார். இந்த மொழிபெயர்ப்பைத் தொடங்கும்போதே பதிப்பாசிரியரின் ஆப்தகண்பர்கள் பலர், “இது முடியாத காரியம்; இதைத் தொடங்கவேண்டாம்” என்று அநைரியப்படுத்தினார்கள். இவற்றோடு எதிர்பாராத பல இடையூறுகளும் மஹாயுத்தமும், பதிப்பாசிரியருக்குத் தேச அஸௌக்யம் குடுமபத் கஷ்டங்கள் பொருட் செலவு முதலிய பிரதிபந்தங்களும் ஆளுடத்தால் ஏற்பட்ட கவலையும் இருந்தும், பதிப்பாசிரியரின் துணியும் ஸர்வேசுவரனுடைய பரமகிருபையுமே இப்பதிப்பினை முற்றுப் பெறச் செய்தன. * * * * * ”

M. R. Ry. Rao Bahadur, Sir. V. T. Krishnamachariar Avl., Kt., C.I.E., Dewan of Baroda, 28—4—32 :—

“ I am very glad to read of the meetings held to celebrate your completion of the great work and the address presented to you. I only hope that this enthusiasm will take a more material shape and that you will be able to recoup your losses by selling copies of the book.

It must be a sincere satisfaction to you, as it is to me, that you have completed the work which has taken you so many years. The country must be grateful to you for what you have done.”

From the same : 11—7—32 :—

“ I was very pleased to get your preface to the Mahabharata this morning and have read it with much pleasure.

Now that you have succeeded in completing your monumental work, I hope you will be able to sell some of the copies and recoup at least partially the large sums you have spent.”

From the same : 15—9—32 :—

"I am very glad a movement has been started for presenting you with a purse on the completion of your monumental work. I enclose a cheque for Rs. 200 as my contribution to the fund. I hope the movement will be successful.

With kindest regards,"

* * c/o Messrs. Thomas Cook & Sons, Bankers,
Rangoon : 23—4—1932 :—

"DEAR MR. RAMANUJACHARIAR,

* * * * *
I offer you my hearty congratulations on the completion of the Mahabharata. Your difficulties, anxieties and troubles must have been very very great and now you may enjoy your well deserved rest. In order that you may be free from financial worries and that you may be kept above physical wants I have instructed my bankers to remit you Rs. 25 p.m., on the 1st of every month for your life time commencing from the 1st May, 1932. I pray that God may bless you with a long life.

Yours Very Sincerely,

* * *

P. S.—I like to remain incognito and would request you not to publish my name in print."

From the same : Burma, 18—10—32 :—

"MY DEAR SIR,

I trust you are receiving the monthly remittances from Messrs. Thomas Cook & Sons regularly. I shall be glad to be informed at any time when there is any delay so that I may set things right, if need be.

Yours most affectionately."

சுதேசமித்திரன் : 29-4-1932 :—

"மேலேச் சிவபுரி சன்மார்க்க சபை 23-ம் ஆண்டு நிறைவு விழாத் தீர்மானம்,

* * * * *

(3) "பல்வகை அறங்களுக்கும் நிலைக்களனாகவிரும்பும் வடமொழி வியாச உஷாபாரதத்தைத் தமிழிலாகம் அறித்து பயனுறுமாறு 25 ஆண்டுகள் உழைத்து அதைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தவிய தமிழ்ப் பண்டிதர் திரு. ம. வீ. இராமாதுஜாசாரியர் அவர்களுக்கு இச்சங்கத்தார் நன்றி கூறவ தோடு தமிழ் நாட்டாரை அதை ஆதரிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றனர்."

கலைமகள், ஆங்கிலேயன் வைகாசி :—

“ஸ்ரீ மஹாபாரதத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு:—அறங்களைத்திற்கும் ஓர் ஆலயமெனவும் சலி இன்பம் பெருகும் கங்கை எனவும் கதை மணங் கமழும் பூஞ்சோலை யெனவும் கற்றோரால் கருதப்பெற்றதும் ஆன்றோரால் ஐந்தாம் வேதமென்று அழைக்கப்பட்டதுமான ஸ்ரீ மகாபாரதத்தை ஸ்ரீமான், எம். வி. இராமாநுஜாசாரியாரவர்கள் வடமொழியிலிருந்து தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டுதலியது யாவராலும் மறக்கற்பாலதன்று. ஆசாரிய ரவர்கள் அனேகம் பிரபல வடமொழி வித்வான்களைக்கொண்டு மொழி பெயர்த்துப் பிழையறப் பரிசோதித்து எல்லோராலும் எளிதிலுணரத்தக்க நடையிலமைத்து அச்சிட்டிருக்கிறார்கள். சுமார் 25 வருஷங்களுக்கிவர்கள் தமது உடல் பொருளாலியனைத்தையும் இப் பெருங்காரியத்திற்கே அர்ப்பணம் செய்திருப்பதற்கு அறிகுறியாகச் சென்னை சமஸ்கிருத ஸமிதியார் “பாஷா பாரத நூந்தாரி” என்னும் பட்டம் இவர்களுக்கு அளித்ததோடு இரண்டு தந்த யானைகளால் தாங்கப்பெற்ற வெள்ளிப்பெட்டியில் அபிசந்தன பத்திரம் ஒன்றும் வைத்துக்கொடுத்தனர்.”

Extract from Triveni Vol. V, No. 6, page 32.

“A LITERARY HERCULES.

When a great literary undertaking is completed after strenuous endeavours extending over a quarter of a century, the nation that profits by it has reason to rejoice. If, in addition, the individual that planned it is happily alive to receive the grateful homage of his countrymen, the work is doubly blessed. Such indeed is the colossal translation of the *Mahabharata* into Tamil prose by Pandit, M. V. Ramanujacharya, assisted by a galaxy of eminent scholars. The Samskrita Academy of Madras honoured itself by presenting a congratulatory address to the Pandit and conferring on him the title of **Bhasha Bharata Dhurandhara**, in recognition of his valuable services to the cause of learning. As one witnessed the proceedings of that memorable evening, it was not merely a sigh of relief that escaped, but one of sadness that these are not the days of Mahendravarman, the Pallava or of Raja Raja Chola. For, who in our days can adequately reward a truly herculean task of this kind? The cultured aristocracy of South India might at least enable Mr. Ramanujacharya to rest in affluence after the labours of a life-time.”

செத்தமிழ், ஆங்கிலேயன் ஐப்பசி (Oct. Novr.-1932) Vol. XXX.

“மகாபாரத வசனப் பதிப்பு.

நம்சாட்டில் இராமாயணம் மஹாபாரதம் என்னும் இரண்டு இதிகாசங்களும், அரிய பெரிய தர்மங்களைப்புகட்டும் சிறந்த நூல்களாக, ஆதிகாலந்தொட்டு நிலி நிிற்கின்றன என்பதை யாவரும் கண்கறிவர்,

இவற்றை, மஹாபாரதம் ஸ்ரீ வேதவியாஸ் பகவானால் வடமொழியில் இயற்றப்பட்ட ஓர் உக்கிருஷ்டமான கிரந்தம். இதனை, 'மஹா' என்னும் அடைமொழியே தெற்றெனப் புலப்படுத்தும். இதன் அருமை பெருமை களை உணர்ந்து, இதனைத் தமிழ் மொழியில் இனிய வசன நடையில் பதிப் பிக்கப் புகுந்த, கும்பகோணம் காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீ உ.ப. வே. மணலூர், ம. வீ. இராமானுஜாசாரியர் அவர்கள், 1908-ம் ஆண்டு முகல் இதுகாறும் (சுமார் 24 வருஷங்களாக) இவ் ஒரே துறையில் ஈடுபட்டுச் சலியாது உழைத்து இவ்வரிய நற்காரியத்தை இப்போது கிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள்.

இவ் வசன நூல் ஸஞ்சிகை ஒன்றுக்கு 200 பக்கங்கொண்ட 45 ஸஞ்சி கைகளிற் பூர்த்தியாயிருக்கிறது. இதில் 18 பருவங்களும் 14 பெரும் புத்த கங்களாகத் தொகுத்துக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இப் பாரத நூலின் பாரப்பதிப்புக்கு ரூ. 135,000 செலவாயிற்றென்று தெரியவருகிறது.

இப் பதிப்பு கிசழ்வினிகையே நம் தமிழ் நாட்டார் தம் இயற்கை உபே கையாலும், ஐரோப்பியப் பெரும்போர் வியாபார விளம்பனம் பொருள் முட்டுப்பாடு முதலிய இடைஞ்சல்களாலும் ஏற்பட்ட இடையூறுகள் மிகப் பல. இவற்றை யெல்லாம் சிறிதும் பொருட்படுத்தாது நமதாசிரியர்,

“மெய் வருத்தம் பாரார் பகிநோக்கார் கண்டஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார்—செவ்வி
அருமையும் பாரார் அவமதிப்பும் கொள்ளார்
சுருமமே கண்ணாயினர்.”

என்னும் குமாகருபரஸ்வாமிகன் திருவாக்கிற் கிணங்கத் தனரா ஊக் கத்துடன் இப் பெரும் பணியில் முனைந்து நின்று, இதனை இனிது முடித் தது தமிழுக்குக்குப் பேருபகாரமாகும்.

பாரதத்தைப் பண்டிதர் ஐந்தாம் வேதமென்பர்.

“எல்லாப் பொருளும் இதன்கண் உன; இதன் பால்
இல்லாத எப்பொருளும் இல்லையால்.”

என்று திருவள்ளுவமாலையில் திருக்குறளைப்பற்றிக் கூறியிருப்பது இவ் வொள்ளிய நூலுக்கும் உரிமையிற் பொருந்துவதாகும். பாரத இந்நூலினி டம் ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருவருட்டிறமும், பஞ்சபாண்டவர் தம் சகோதர வாஞ்சையும், வீரதீரர்களின் வெற்றிப் பிரதாபமும் பற்பல அரசியற்றருமும் உலகியற்றருமும், பிறவும் * பரவையுன் மணிபோல பரவிப்பட்டு யாண் டும் காணப்பெறும்.

இங்ஙனம் அரிய நூற்பணி இயற்றிய ஆசிரியரைச் சின்னாட்கு முன் னர்ச் சென்னை ஸம்ஸ்கிருத சங்கத்தார் பாராட்டிப் ‘பாஷா பாரத துரந் தாரீ’ என்று பட்டம் சூட்டித் தம் நன்மதிப்புக்கறிகுறியாக ஓர் உபசாரப் பத்திரமும் சித்திர வேலைப்பாடமைந்த சிமிழிற் சேர்த்தளித்தனர். அவ் வமயம் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்து நீதிபதிகளுள் ஒருவராகிய ம-நா-நா-ஸ்ரீ

* பரவை—கடல்; ரத்னங்களுக்கு இருப்பிடமாதலால் ரத்னாகரம் என்றும் அதற்குப் பெயர் உண்டு.

திவான் பஹதூர் K. சுந்தரஜீ செட்டியார் அவர்கள் சபைத் தலைமை வகித்துப் பாரதப் பதிப்பைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள்.

கும்பகோணத்தில், பிரம்மஸ்ரீ, ப்ரோபஸர் K. சுந்தரராம ஐயர் அவர்கள் முதலான பற்பல விற்பனர்கள் கூடிச் சென்னை ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜர் யிருந்தவரும் பிரபல ஹைகோர்ட்டு வக்கீலுமான பிரம்மஸ்ரீ V. V. ஸ்ரீநிவாஸ் ஐயங்கார் அவர்கள் அவைத் தலைமை வகிக்க, நமது ஆசிரியர் கைங்கரியச் சிறப்பைப் பலபடப் புழங்குது, 'அன்னாருக்கு நம் நாட்டார் ஒரு தக்க நிதி சேர்த்துதலுவது' என்று முடிவுசெய்துள்ளார்கள். இங்ஙனம் செய்தது மிகவும் பொருத்தமே. ஏனெனில், பாரதப் பதிப்புப் பெருஞ் செலவில் ரூ. 15,000 வரை ஆசிரியர் கைப்பொறுப்பாக கிற்கின்றதெனத் தெரிதலின் என்க. இதனைத் தமிழ்வாணர்கள், மொழியால் முடிவு செய்தமையோடு அமையாது, செயலால் சித்திக்கக் காண்பது மிகவும் அவசியமாகும். நமது ஆசிரியர் பாரதப் பதிப்பு வகைகயிற் பட்டுள்ள பாரக் கடனைத் தீர்ப்பது தமிழ் நாட்டார் கடன்மையே யன்றோ * * *

M. R. Ry. R. Narayana Iyer Avl. M. A., Bar-at-Law, I.C.S.,
(Rtd.) Royal Hotel, Ventnor, Isle of Wight : 5-1-33 :-

" * * You know what a deep satisfaction it is to me that by the Grace of Sri Krishna, you have been enabled to complete the stupendous task that you had undertaken and belated as they are, my congratulations to you on your great accomplishment are none the less warm and sincere.

It is with the greatest pride and pleasure that I have perused the address presented to you at the Sanskrit College, Mylapore, and the proceedings of the public meeting at the Porter Town Hall. Though it was not given to me to partake in these rejoicings, I hope to get some notice of the circular in regard to the Purse proposed to be presented to you and so be enabled to offer some token of my appreciation of your epoch-making work. I have, of course, read the preface to the Vana Parva Part II with great interest. * * "

M, R. Ry. Prof. K. Sundararama Iyer Avl. M. A., Retired
Lecturer, Govt. College, Kumbakonam : 10-1-1933 :-

" I ought to have written to you several months back offering my congratulations on your completion of the gigantic enterprise of providing our countrymen of Dravida with a true and complete translation of the Mahabharata, which is at once the grandest and most voluminous of all the national epics of the world and the best compendium available of all our Indian systems of philosophy, psychology, ethics, theology and cosmogony, anticipating or foreshadowing all others which have subsequently been propounded in other parts of the world. The

task you undertook was so stupendous in its proportions and beset with difficulties and impediments so numerous that they could only be surmounted by an iron will and indomitable energy only rarely to be found among us at the stage we have reached in the course of our cultural decay. When however you resolved nearly a quarter of a century back, to take it up with a courage, resolution and magnanimity now usually found among men of higher latitudes, you were pleased, first and foremost, to communicate the information to me, perhaps only because I was your next door neighbour, and to ask me to put down in writing what I thought of your venture and of your fitness and capacity to push the undertaking to its completion. I had not only long learned to admire you as a rare Tamil Scholar of vast learning and constructive cultural skill, but having known you at close quarters for a very considerable length of time, I had recognised in you that rare combination of refined courtesy with unassuming humility and of loyalty in friendship with devotion to truth and rectitude of purpose which can alone take men on to the successful achievement of great aims and endeavours in life. I remember well how, while I felt a little hesitation on account of my humble position in this town, I resolved that, as one having an intimate and full knowledge of your many high qualities of head and heart, I ought to come forward to state before the public what I thought of your proposal and your resolve to take it up as your *magnum opus* in life in such terms, clear and straight, as came to me, and at the first impulse. Nearly a quarter of a century has passed, and there were also many who foresaw endless trouble and foretold the discomfiture that was bound to come on as of necessity. I know that you had many and indeed countless moments of dreary despondency. But, I know also the boundless extent and sincerity of your devotion to Sri Krishna and your unflagging and unfailing reliance on His Merciful Divinity as the sure Solace and source of strength for all who are downhearted or immersed in the trials and afflictions of which life is replete at every stage in its course. My joy at beholding the triumphant completion of your lofty and heroic enterprise is truly indescribable, and I say with confidence and pride that your name will be to South India "an echo and a light unto eternity." At the same time I also desire to convey to the same Supreme master of ours and of the destinies of all worlds in the universe that he may spare you long so as to enable you to achieve and fulfil the other great aims and endeavours you have in view before you can say "*Nunc Dimittis*" to Him and then retire into the seclusion and composure which all His true and loyal servants desire and deserve as their final reward for their accomplishment of the mission He has entrusted to them for fulfilment on earth."

M. R. Ry. Sir. Dr. P. S. Sivaswami Aiyar Avl., K.C.S.I.,
C.I.E. Sudharma, Mylapore, Madras : 13—10—1933 :—

" DEAR SIR,

I have from time to time expressed to you in person my high appreciation of your translation of the Mahabharatam during the long period of its preparation and publication. I have very great pleasure in complying with your request for an expression of my opinion upon the completion of the enterprise which you took in hand more than twenty-five years ago. The task of translating into Tamil the great encyclopaedic national epic of India was a stupendous one before which most men would have quailed in despair. The colossal size of the work, the corruption and obscurity of the original text in many places, the difficulty of accurate translation in a refined and popular style and the enormous cost of printing would have deterred any individual from undertaking a task which could only be carried out by a syndicate with large financial resources and with the assured and steady collaboration of several scholars. That you should have embarked upon it on your own responsibility and with your all too slender pecuniary resources is proof of your indomitable spirit, your faith in the sacredness of your patriotic undertaking and your trust in Providence. The completion of the work to which you have devoted your ripe scholarship and the best years of your life is an event upon which you deserve the warmest congratulations not merely of all your friends, but of the Tamil population. At a time when most of our young men are unacquainted with the language of the original and when the vernacular is the only medium by which the women of the country and the masses generally can obtain access to our national literature, your Tamil Mahabharatam should find a place in every Tamil-speaking home in the land. As one who believes that the Mahabharatam will endure as long as Hinduism is a living force, I am confident that your work will continue to be read by generations of the Tamil-speaking population. I hope that not merely will all the copies of your present edition be sold out, but that there will be a steady demand for the successive editions of the work and that you may be relieved from your financial anxieties and enabled to spend the evening of your life in that ease and comfort which you have so richly deserved by the labours of a life-time. By your translation of our great epic you have not merely promoted national culture, but you have also helped to mould a Tamil style of beautiful simplicity, clearness and elegance. Your translation will be the best monument of your scholarship and patriotism and must fill you with the deepest satisfaction, as it has filled your friends with profound admiration of your high purpose, sustained enthusiasm, devoted labours and unflinching courage and determination."

சும்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்டு ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்,
அபிநவபட்டபாண சப்ததர்க்காலங்கார வித்யாபூஷணர்,
பண்டிதராஜர், மஹாமஹோபாத்யாயர், ஸ்ரீ. உ. வே.

R. V. கிருஷ்ணமாசார்யரவர்கள் :

“பாஷா பாரததூரந்தர் ஸ்ரீ. உப. வே. ம. வீ. ராமானுஜாசாரியர்
ஸ்வாமி, அர்த்தவ்யயத்தையும் தேஹஸ்ரமத்தையும் சிறிதும் கவனியாமல்
25 வருஷகாலமாகத் தளராமுயற்சியுடன் வெளியிட்டெவந்த ஸ்ரீ மஹா
பாரதத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இப்பொழுது நிறைவேறினதைக் காண
நான் கிரம்ப ஸந்தோஷமடைகிறேன். நமது பாரதபூமியின் இப்பொழு
துள்ள நிலைமையை நினைக்கையில், இம்மொழிபெயர்ப்பை, நமது வாலிபர்
களும் பெண்மணிகளும் படித்தறிந்து நற்பயிற்சி நல்லொழுக்கம் முதலிய
மேன்மைகளைப் பெற எண்ணி ஸர்வேஸ்வரன் தந்தருளிய வரம் என்றே
கருதுகின்றேன்.

நமது ஆசாரியரவர்கள் இந்தத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை வெளியிட்ட
விஷயத்தில் எடுத்துக்கொண்ட பற்பல பரிஸ்ரமங்களை நான் நேரில் கண்
டிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு பர்வமும் தக்க பண்டிதரால் மொழிபெயர்த்து
ஒப்பு நோக்கித் திருத்தி அனுப்பப்படுகிறது. பின்பு வேறொரு தக்க பண்டி
தர் மூலத்தோடு ஒப்பிட்டபின் இருவரும் கலந்துகொள்ளுகிறார்கள். அவர்
களுக்குள் அபிப்பிராயபேதம் ஏற்படுமிடங்களில், வடமொழியிலும் வல்லுந
ரான நமது ஆசாரியரவர்கள், மூன்றாமவரான ஒரு பண்டிதரை வைத்துக்
கொண்டு பார்த்து நிச்சயிக்கிறார்கள். பிறகு, ஒரு பண்டிதரை வைத்துக்
கொண்டு ஒவ்வொரு ஸ்லோகத்தையும் கேட்டு, மூலத்தின் கருத்து
வேறுபடாமலும், நடை யாவரும் அறியும்படி எளிதாகவும் இலக்கணப்
பிழையில்லாமலும் முழுதும் ஒரோமாதிரி அமையும்படியும், அடிமுதல்
துணிவரை திருத்தி ஒழுங்குபடுத்துகிறார்கள். இதில் அவர்களுக்கு ஏற்படும்
புத்திஸ்ரமம் எழுதிமுடியாது. மொழிபெயர்ப்பவர் பலர். தென்மொழித்
தேர்ச்சி எல்லார்க்கும் இராது. ஆதலின், ‘மொழிபெயர்ப்பு, பண்டிதர்க
ளுடையது; வசன நடை, ஆசாரியரவர்களுடையது’ என்று கூறுவது தவறு
காது. இப்படி ஆசாரியரவர்கள் பாடுபடுவதைக் காணுந்தோறும், ‘இவர்களு
டைய ஸ்ரமத்தையும் உண்மைநோக்கத்தையும் அறிந்து நமது தமிழுலகம்
என்ன கைம்மாறு செய்யப்போகிறது? இம்மஹாபுருஷருக்கு மனவலிமை
யையும் சரீரநிதனையும் ஸர்வேஸ்வரன் கிருபை செய்யவேண்டும்’ என்றே
நினைப்பேன்.

‘மற்றொருவராலாகாத காரியத்தைச் செய்து முடிப்பவர்தாம் புகழுக்
குரியவர்’ என்கிறார் மஹாசுவி காளிதாஸர். ‘எத்தனை இடையூறுகள்
நேரிடிலும் தொடங்கிய காரியத்தைக் கைவிட்டார் பெரியார்’ என்பது
பர்த்ருஹரியின் பொன்மொழி. ‘நற்காரியம் செய்வாரை நணுகாது கேடு’
என்பது பகவானது திருவாக்கு. இம்மூன்று மூதுரைகளும் நம் ஆசாரிய
ரவர்கள் விஷயத்தில் மெய்யாயின என்பதே எனது துணிவு. இங்ஙனம்
மஹா மேன்மை பொருந்திய பெருங்காரியத்தை நிறைவேற்றிப் பல பெரி
யோர்களுடைய வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டிலையும் பெற்றவாரும் ஸ்ரீமத்
ஆசாரியரவர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையும் அளித்தருளுமாறு ஸர்வேஸ்
வரனைப் பலகாலும் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.”

மூன்றாம் பாகம்

கும்பகோணம் போர்ட்டர் டவுன்ஹாலில்,
1932ஆம் பிப்ரவரியில் 18வ் நடந்த கொண்டாட்டத்தில்
படிக்கப்பெற்றவை.

போளூர் ரோஞ்சப் பள்ளிக்கூட டிப்டி-இன்ஸ்பெக்டர்,
ஸ்ரீமான், வே. முத்துசாமி ஐயர் அவர்கள் M.A., L.T.

மாபா ரதவசனம் வண்டமிழிற் பெய்பெருமை
ஆபார் இதுபே ரதசயமென்—ரேபாரோர்
தாமா தரிக்குமா தந்தான் மணலூர்வாழ்
ராமா நுஜமால் நயந்து. (1)

நடையழகும் சொல்லழகும் நானு வளஞ்சேர்
தொடையழகும் அச்சுத் தொகையின்—கிடையழகும்
புத்தகத்தின் கட்டழகும் பொன்னிற்பேர் வெட்டழகும்
நத்தகமாம் யார்க்குமே நன்கு (2)

உழைத்துக் களைத்துமிக ஓய்வுகொளுங் காலத்
திழைத்த பெரும்பணியீ தென்னில்—தழைத்தவுளத்
திட்பமுடன் ஒட்பதுட்பம் தெய்வஅருட் பெட்டின்சீர்
கட்புலனிற் கண்டாம் கதித்து. (3)

அங்கன்மா ஞாலத் தரியபெருஞ் செய்கைசெயின்
அங்குமா பாரதமஃ தாமென்பர்—இங்குமகா
பாரதமா நான்முழுதும் பைந்தமிழில் தந்ததற்கு
நேரெதெனச் சொல்வாம் நினைந்து. (4)

வாரிதிருழ் வையகத்து மாதரும மேஜயமாம்
பேரிதிகா சந்தமிழிற் பேர்த்துதவும்—ஆரியனை
நேரிதென ஓர்கால் நிகழ்ந்தொரு கால்வறக்கும்
மாரிதனைக் கூறேம் மதித்து. (5)

முந்து பகோதனார் மூள்தவத்து நீள்பயனு
வந்துவண் கங்கை வயங்கலென—இந்த
மறைப்பெரியோன் நன்முயல்வால் வண்டமிழிற் கைந்தாம்
மறைப்பொலிவு வாய்த்த வளம். (6)

முதனாலோ ஆழி முழங்குதிரை கன்பல்
விதமாம் கிளைக்கதைதாம் மேவி—இதமாகும்
நீதிமணி இம்முந் நீருண் டுமிழ்ந்தமுனி
ஒதிவ் இராமா நுஜன்.

(7)

அரும்புவகை பேருக்கம் அன்புபொறை ஆன்ற
பெரும்புலவன் மாகீர்த்தி பேசில்—இரும்புவனத்
தன்று மகாபா ரதஞ்செய் வியாதனென
என்றும் ம்ளிரும் இயைந்து.

(8)

மாதவன்வண் மைத்திறமும் மாரதர்கள் போர்த்திறமும்
போதஅறன் மைந்தன் பொறைத்திறமும்—ஆதவன்செய்
பேரொளி போலப் பிறங்கத் தமிழ்செய்தான்
சீரொளிரக் யாண்டும் செழித்து.

(9)

பாரதநாட் டுக்கணியாப் பல்லறமும் நாட்டுமகா
பாரதநூல் வாழி பரவுபுகழ்—கூரதனை
வண்டமிழிற் பேர்த்துவளர் மாபுகழ்சேர் மாமறையோன்
மண்டலத்தில் வாழி மகிழ்ந்து.

(10)

கும்பகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூல் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்
புரீமான், ஊ. சா. வேங்கடராமையரவர்கள்:

கடல்புடை யுடுத்த காசினி வாழ்நர்க்
கரும்பெற லணியா வமைகுவ தறிவே
அறிவோ நூற்பல கற்றலின் வளருவ
தப்பல நூலின் பொருள்களு மொப்பிலாப்
பாரதக் கடலுட் பதிந்திருப் பனவே
அக்கடற் பொருளை யவனிவாழ் மாந்தர்க்
கெய்ப்பினில் வைப்பாத் திப்பிய நூலின்
வடிவினி லுயரிய வடமொழிச் செய்புளாத்
தந்தனன் வியாசன் செந்தமிழ் மக்கட்
கந்தமில் புகழ்பெற் றைந்தாம் வேத

மென்னுஞ் சீரிய தன்னிகர் பாரதப்
 பொருண் முழுதளிப்பா னருண்மிகக் கொண்டீண்
 டெம்மதத் தினருஞ் சம்மதப் படுமா
 ருன்ற பேரறி வமைந்த சான்றோர்
 பலருட னிருந்திரு பத்தைந் தாண்டு
 பாரதம் பாரதம் பாரதம் என்றே
 எண்ணியும் பேசியு மெழுதியும் பதித்தும்
 தந்தன னுயரிய செந்தமிழ் வசனப்
 பெரும்புகழ் தூலையாய்ந் தரும்புகழ்த் தண்டமிழ்த்
 கொண்டே புரிந்து மண்டலம் புகழும்
 பேறுபெற் றுயர்ந்த பேரறி வாளன்
 உலகியன் முழுதும் பழுதிலா துணர்ந்தோன்
 நன்னய மொழியினன் நல்லோர் குழுவினன்
 தண்டமி ழாசான் சதூன் சகிப்போன்
 தன்னுரை தூலிற் றுன்னிய பொருளா
 விதனிடத் தில்லாப் பொருளிலை யென்னக்
 கண்டன ருள்ளக் களிப்புமீக் கூசு
 சேர்ந்தன ரொன்றாய்த் தெளிந்தொரு சொல்லாச்
 செந்தமிழ் வியாசன் என்றுள முவந்து
 படித்தவ ரொருங்கு பன்னிப் பன்னிச்
 செப்புமா றருளிய வெரப்பிலா மறையோன்
 மணலூர் வீர வல்லிசேர்ந் தொளிர்நீ
 ராமானு ஜாசா ரியனரு ளாளன்
 அன்னவ னுழைப்பிற் கின்னவா றுதவுவ
 தென்றறி யாமையி னேழையே னிறைவன்
 றண்ணனி கூந்திண் டெண்ணிய வெண்ணியாக்
 கெய்தியின் புறமா றருளுக வவற்கென்
 தேத்துவ னவனடி யாகவி னன்னான்
 ஊழி ஊழி உவந்து
 வாழி வாழியிம் மண்மிசை யானே.

(1)

யாரிவர்க்கு நேராவ ரென்றெண்ணி யாம்போற்றப்
 பாரதத்தைத் தண்டமிழிற் பாலித்த—சீரியாரம்
 பண்டிதரா மாணுஜர்க்குப் பாக்கியமும் பல்லாண்டும்
 மண்டலத்தி லோங்க வளர்ந்து.

(2)

காங்கேய நல்லூர் ஸ்ரீமான், மல்லையதாஸ பாகவத ரவர்கள்
 குமாரும், திருப்புகழ்ப் பிரசாரகருமாகிய
 ஸ்ரீமான், குஹஸ்ரீ கிருபானந்தவாரி அவர்கள்:

அவனியி லறியா ரறிந்தவ ரிரண்டும்
 அற்றவர் நற்றவ ராகி
 எவருநன் கோதப் பாரத மதனை
 இனியநற் றமிழினு லிசைத்தான்
 தவமுநல் லியலுந் தூய்மையும் வாய்மைத்
 தகைமையுந் தன்னுழித் தரித்த
 உவமையில் ஞான பானுவாய் மணலூர்
 உறையும்ரா மானுஜ முனிவன். (1)

கன்னலி னமுதிற் கனியெலா டுடைத்துக்
 கலந்துநற் கண்டையு மளாவிப்
 பன்னருந் தேனைப் பயசுடன் பெய்து
 பாகுசெய் பதமுறு மதூம்
 அன்னவா சகமாம் பாரத மெனும்புத்
 தழுதினைக் கண்டக மகிழ்ந்தேன்
 என்னிரு விழியுந் களித்தன பவமாம்
 இரும்பசி யவிந்தது மாதோ. (2)

சிறிதொரு கைம்மா றுன்னிடா தகன்ற
 செகமெலா முய்ந்திடத் தமிழில்
 நெறியெலா முரைக்கும் பாரத மதனை
 நிகழ்த்திய மறைக்குல மணியாம்
 அறிவுட னருளை யணிகல னாக்கொள்
 அரியரா மானுஜ னார்க்குச்
 செறியுமு வுலக மதனிலும் வழங்கச்
 சிறந்தவோர் பொருளுமற் றுளதோ. (3)

செயற்கருஞ் செயலைச் செய்குநர் பெரியோர்
 செய்திடார் சிறிய ரென்றியம்பு
 மியற்றரும் பொய்யா மொழிக்கிலக் கியமா
 விசைந்தன னிம்பர்செய் தவத்தால்

முயற்சியு நலனு மூக்கமுஞ் சிறந்த
 முகரிமைப் பயனுமார் முனியாம்
 மயற்சியில் ராமா னுஜனெனு மரும்பேர்
 மறையவ ருங்குல மணியே.

(4)

பொருணல மிகுந்த பாரத மெனுமோர்
 புத்தமு துலகினுக் கீந்த
 பருணிதர்க் கரசைப் பழுதறு ஞான
 பாலுவைப் பைந்துழாய்ப் பாம
 னருணல வடிகட் கன்புசெய் தொழுகு
 மண்ணலை யடியனை யாண்ட
 கருணையா ரிராமா னுஜவருட் கடலைக்
 கனவிலு நனவிலு மறவேன்.

(5)

வேறு,

விண்டோய் சோலை மண லூர்வாழ்
 விரதன் தமிழ்செய் ஜயமதனைக்
 கண்டோங் கருத்துங் கண்மலரும்
 கனித்தோம் நிலையுந் தலையறிவும்
 கொண்டோ மெமது மெய்ப்முழுதும்
 குளிர்ந்தோம் ஞானக் கடலமுதம்
 உண்டோ முண்டோம் பவப்பிணியை
 ஒழித்தோஞ் செழித்தோ முலகினிலே.

(6)

பன்னா ளாக மிகமுயன்று
 பசுந்தேன் றனினு மினியநடைத்
 தென்னார் மொழியாற் பாரதத்தைத்
 தெரித்த ராமா னுஜமுகிலே
 என்னா வாலே யென்னுரைப்பேன்
 இசைசேர் தமிழின் புலகீர்காள்
 மின்னார் புரிநூல் தமிழ்வேத
 வியாத னென்றே விளம்புமினே.

(7)

பூமா தேத்தும் பொருண்மலிவாற்
 பொன்னா டேத்தும் புகழ்மலிவால்
 பாமா தேத்தும் பாரதமாம்
 பயிர்செய் ஞானப் பசும்புயலாம்

ராமா னுஜமா தவனாரை
 யாமே துதிப்போம் நாரணனார்
 தாமா ரணையாஞ் சேடனலால்
 தலமேற் பரவுஞ் சதுரரெவர். (8)

மண்ணும் பரந்த வானுமகிழ்
 மறையோன் மணலூர் முனிவனருள்
 பண்ணுந் தியபா ரதமலரைப்
 பார்க்கும் பேறு படைத்தமலர்க்
 கண்ணுங் கமழும் அதையடுத்த
 கையுங் கமழு மதனிநிமை
 எண்ணுங் கருத்துங் கமழுமதை
 இசைத்த நாவுங் கமழுமரோ. (9)

இம்மா நிலஞ்செ யிருந்தவத்தால்
 எளிதில் வீட்டி னின்பமுறக்
 கைம்மா துன்னு தந்தணர்பாற்
 கதித்த ராமானுஜ வள்ளற்
 பெம்மான் றமிழ்செய் பாரதமாம்
 பெருநூல் காணப் பெற்றுவந்தோம்
 அம்மா விதனிற் சிறந்துளபேர்
 அறநூ லுண்டோ வவனியிலே. (10)

வாழி யிசைகொள் பாரதநூல்
 வாழி ராமா னுஜமுனிவன்
 வாழி யத்த மிதற் கீந்தோர்
 வாழி யிதனை யாதரித்தோர்
 வாழி யிதனை யோதுபவர்
 வாழி யிதனை மதித்திடுவோர்
 வாழி யிதனை வாழ்த்துபவர்
 வாழி நாளும் வாழியவே. (11)

தான்காம் பாகம்.

Sanskrit Academy, Madras,

15—4—32

ब्रह्मश्री म. वी. रामानुजाचार्याणां मद्रपुरीसंस्कृतसेवासमित्या
समर्प्यमाणं महाभारतद्राविडभाषाविपरिणामानुमोदन-
भाषाभारतधुसंधरचिरुदवितरणपत्रम् ॥

सुविदितमेव सर्वेषां भगवद्भादरायणमुखारविन्दमकरन्दाय-
मानं महाभारताख्यमितिहासरत्नम् । यदधिकृत्यैवानुश्रूयते
'यदिहास्ति तदन्यत्र यन्नेहास्ति न तत् क्वचित्' इति । यच्च
काव्यरससमुदायशेवधिरिति, सकलधर्माणां रत्नाकर इति, अखि-
लानामाख्यानानामुपाख्यानानाञ्चैकाग्र्यमिति, महापुरुषसच्चरित-
कमलालय इति, हृदयविधृतभगवद्गीताकौस्तुभमिति च बहुविधं
पूर्वसूरिभिर्महनीयैस्समाद्रियते । अतः खल्वयमितिहासः पञ्चमो
वेदः, सर्वजनसमुद्धरणैकफलः, सर्वेषां भारतीयानां पुरुषार्थचतुष्ट-
योपदेशपरश्चेति सर्वत्र जोष्यते ।

एवंविधमहिमसंपन्नस्य महाभारतस्य प्रचारसम्पादनं हि
नाम भवत्यस्याः संस्कृतसेवासमितेरवश्यानुष्ठेयेषु अग्रगणनीयो
धर्मः, यतोऽस्य इतिहासस्य संप्रति न तादृशः प्रचुरः प्रचारो
लक्ष्यते, यादृश आदिकाव्यस्य श्रीमद्रामायणस्य । मन्यामहे,
न केवलमस्य निदानं संस्कृतभाषाया अधुनातनो बहुजनानवबोधः,
नापि प्रबन्धवैपुल्यम् ; यावत् दुरवबोधार्थसहस्राधिकश्लोकयोगोऽपि

यथाह स्वयमेव भगवान् वेदव्यासः—

अष्टौ श्लोकसहस्राणि अष्टौ श्लोकशतानि च ।

अहं वेद्वि शुको वेत्ति सञ्जयो वेत्ति वा न वा ॥ इति ॥

तदितिहासमिमं पण्डितपृथग्जनसाधारण्यां द्राविडभाषायां विपरिणामेन सुसंवेदमातन्वद्भिः भवद्भिर्महदुपकृतं दक्षिणभारतस्य विशेषतस्संस्कृतसेवासमितेरिति सुदृढं प्रतीमः ।

इदानीं खलु भगवती महाभारतभागीरथी श्रीमद्भिः दक्षिण-देशाष्टाविनी संवृत्तेति इदम् अनुचिन्तनसमसमयमेव अतितरां नश्चेतसि विस्मयमावहति ।

किं बहुना पञ्चविंशतिं वत्सरान् अनाकलितदेहपरिश्रमार्थ-व्ययेन, अवधीरितनैकविधजनानुसरणक्लेशेन, बहुजनवचोमन्दी-कृतोत्साहेनाप्याफलोदयसुदृढप्रयत्नेन, महनीयपण्डितवराणाम् अनु-पमप्रज्ञावैभवसाहाय्येन महाभारतनिगूढदुरूहतत्त्वभावरसविवरण-गतिं संकलय्य संपादितभाषान्तरीकरणसौष्ठवेन, सत्यसंकल्पविनि-हितस्वसंकल्पभरेण भवता सर्वे संस्कृतद्राविडभाषाप्रणयिनो व्य-मधमर्णास्संवृत्ताः ।

सर्वथा कृतज्ञताविष्करणकुतूहलिनः संस्कृतसेवासमितिसद-स्याः “ भाषाभारतधुरंधरः ” इति विरुदेन, भारतभारवहनानु-कारिदान्तदन्तियुगलमस्तकोत्तम्भितराजतमञ्जूषानिहितया प्रश-स्तिपात्रिकया च श्रीमतः सबहुमानं संभावयामः ॥

त्रयी त्रय्यन्तविद्येति द्वयीं नाधीयते यदा ।

तदापि दयनीयेषु दया या दर्शिता पुरा ॥

व्यासेन भारते भारं महान्तं विभ्रता स्वयम् ।

पूरिता भवता साद्य भाषाभारतधूर्वह ॥

M.R Ry.V.Raghava Iyer, Avl., M.A., Triplicane, Madras:

व्यासस्य भारतकवेः द्विजमात्रगम्य -

वेदान् समस्तजगतीसुलभान् विधित्सोः ।

हन्ताशयः स महितो नहि सिद्ध एव

रामानुजार्यं भवतैव स साधितोऽद्य ॥

॥१॥

वेदा इवैतदपि पञ्चपमात्रवेद्य

गीर्वाणवाचि पिटकान्तरिवास रत्नम् ।

तद् भारतं समवतारयता द्रविड्यां

लोकोऽखिलोऽप्युपकृतो भवतैव नूनम् ॥

॥२॥

अस्मात्परं महदिहास्ति न किञ्चिदेव .

नाप्यस्ति भारवदितः परमन्यदेकम् ।

तत्तादृशातिपृथुभारतलेखनेन

व्यासायसे त्वमथवाधिक एव भासि ॥

॥३॥

व्यासश्चकार महिमाऽभवदस्य दिव्यः

विघ्नेश्वरे लिखति तस्य कुतो नु विघ्नाः ।

विद्याकलौ च निजधर्मकलौ च काले

यत्त्वेकमानुष इयत्कृतवांस्त्वमार्य ॥

॥४॥

Srīman, Abhinava Bhaṭṭabāṇa Śabda Thūrkalankara
Vidyabhushana, Panditharaja, Mahamahopadhyaya,
Srivatsachakravārthi, R. V. Krishnamacharya Swami:

- श्रुतिर्न सर्वविषय इति लोकहितैषिणा ।
आदराद्भारतं चक्रे बादरायणयोगिना ॥ ११॥
- देवभाषाकृते तस्मिन्नावकाशोऽस्त्यतद्विदाम् ।
इति रामानुजाचार्यो मतिमान्समचिन्तयत् ॥ १२॥
- द्राविडीविपरीवर्तमाविष्कर्तुं कृतोद्यमः ।
पण्डितांस्तत्र विद्यादिमण्डितान्समकल्पयत् ॥ १३॥
- एकस्य विपरीवर्तं द्वितीयो विमृशेद्बुधः ।
विसंवादे तयोरेष सतृतीयः परामृशेत् ॥ १४॥
- अखिलं विपरीवर्तं द्विस्त्रिरेवं परामृशन् ।
सारल्यमैकरूप्यं च वाक्यानां तनुयात्स्वयम् ॥ १५॥
- वाक्यसारल्यसंपत्तावैकरूप्यपरिष्कृतौ ।
श्रमो यः स्वीकृतोऽनेन स च वाचामंगोचरः ॥ १६॥
- अर्थव्ययमनालोच्य तथा देहपरिश्रमम् ।
महत्कार्यमयं धीमानाचार्यो निरवीवृतत् ॥ १७॥
- यशसेऽनन्यसामान्यं कर्मेति कविशेखरः ।
नूनमस्मिन्महाभागे फलति स्म तदीरितम् ॥ १८॥
- मनसोऽपि विदूरेऽस्मिन्वाचोऽप्यविषये पथि ।
पदं रामानुजादन्यः को नु धीरो निधास्यति ॥ १९॥
- अपारैरिन्दिराकान्तकृपापूरैः समाप्लुतः ।
रामानुजो विजयते भूमावनुपमो महान् ॥ ११०॥
- आयुरारोग्यमैश्वर्यमस्मै धन्यतमात्मने ।
श्रीमद्रामानुजार्याय देयान्नारायणः प्रभुः ॥ १११॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம்.

இது, ஸ்ரீ சங்கர பாஷ்யத்திற்கும் ஸ்ரீ பராசரபட்டர் பாஷ்யத் திற்கும் சரியான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு; பல அரிய விஷ யங்கள் அடங்கியது. இதில், பாஷ்யகாரர்கள், உபோத்காத ப்ர காணத்திலும் பிற இடங்களிலும், தங்கள் தங்கள் மதக்கொள்கை களை நன்கு விளக்கியிருக்கிறார்கள். ஸ்ருதி ஸ்மிருதி இதிஹாஸ புராணங்களிலிருந்து தக்க ஆதாரங்காட்டி நாமங்களுக்குப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. ஒரேவிதமான நாமங்களுக்கு இடத்திற்கேற்ப வேறு வேறு பொருள் கூறி அவற்றின் நயங்களை எடுத்துக் காட்டி யிருப்பது மிகப்பாராட்டத்தக்கது. ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாராயணம் சிறந்ததென்றும், அதிலும், நாமங்களின் பொருளைத் தெரிந்துகொண்டு பாராயணம் செய்வது மிகச் சிறந்ததென்றும் இம்மை மறுமைப் பயன்களையும் மோக்ஷத்தையும் அளிக்க வல்ல தென்றும் பெரியோர் கூறுவர்.

ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தின் பெருமைகளையும், இதனை நாள்தோறும் கேட்பதனாலும் கீர்த்தனம் செய்வதனாலும் உண்டாகும் பெரு நன்மைகளையும், ஸ்ரீ வேதவியாஸ பகவானே, முதலில் உபோத்காதத்திலும் பின்பு பலஸ்ருதியிலும் சிறப்பித் துக் கூறியிருக்கிறார். ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதாசாரியரும் ஸ்ரீ பராசர பட்டரும், மனிதர் இம்மை மறுமைப் பயனையும் மோக்ஷத்தையும் அடைவதற்கு மனுமுதலிய நூல்களில் கூறப்படும் பவவகைக் கர் மானுஷ்டானங்களும் மிக்கஸ்ரமத்தோடும் பலவகை நியமங்களோ டும் செய்யத்தக்கன என்பதையும் இந்த ஸஹஸ்ரநாமஜபம் அப் படிப்பட்ட கடின நியமங்களில்லாமல் எளிதில் இனிது செய்யக் கூடியதென்பதையும் நன்கு விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த ஸஹஸ்ரநாம ஜபம், வைத்ய சாஸ்திரங்களிலும் மந்திர ஜோதிஷ சாஸ்திரங்களிலும் காவ்யங்களிலும் பாராட்டப்பட்டிருப்பதை ஸ்ரீ பராசரபட்டர் தமது பாஷ்யத்தில் விவரமாகக் கூறியிருக்கிறார்.

அன்றியும், ஜோதிஷ சாஸ்திரமாகிய பராசரஸம்ஹிதையில் ஸூர்யன், சந்திரன், ராகு, குரு, சனி, புதன் முதலிய கிரகங் களால் பீடையுண்டாகுமானால் அதன் நிவிர்த்திக்காக ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்தை ஜபிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. மஹார்ணவம் என்னும் கர்மவிபாக கிரந்தத்தில் மஹாஜ்வாஹா ப்ர யோக முதலிய பல இடங்களில், ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஜபம்

சொல்லப்பட்டுள்ளது. போதாயன க்ருஹ்ய ஸூத்ரமுப சாந்திரத்னாகாமும் ஸஹஸ்ரபோஜன விதி சொல்லுமிடத்து, 'ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்திலுள்ள நாமங்களைச் சொல்லிப் பிராம்மணர்களை வரிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லுகின்றன.

இப்படிப்பட்ட பெருமை வாய்ந்த இந்த ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தைப் புரட்சாண முறைப்படி அனுஷ்டித்துப் பலர் ஸித்திபெற்றிருக்கிறார்கள். இக்காலத்திலும் சரீரோய்களுக்கும் மனோவியாதிகளுக்கும் கிரகதோஷங்களுக்கும் பரிகாரமாக ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்தை ஜபிப்பதும், ஜபிக்கச் செய்வதும், கோயில்களில் ஸஹஸ்ரநாமாரச்சனை செய்வித்தலும், அவற்றால் நன்மை அடைதலும் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஜபம் இதர சாஸ்திரங்களாலும் இந்தியாவிலுள்ள பல தேசத்தாருள்ளும் பெரும்பான்மையோராலும் முற்காலத்தும் இக்காலத்தும் ஸர்வஸம்மதமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு அனுஷ்டிக்கப்படுவது நன்கு விளங்கும்.

இந்த அரிய தூல், உயர்ந்த திக்குக் காகிதத்தில் மிக அழகாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டு நேர்த்தியாகப் பைண்டு செய்யப்பட்டுள்ளது; டிம்மி 8-பக்க அளவில் 372-பக்கம் கொண்டது. இது இந்துக்களான ஒவ்வொருவர் கையிலும் அவஸ்யம் இருக்கத்தக்கது.

இந்தப் பதிப்பில் ஸஹஸ்ரநாம மூலம் நாமாவளி முதலியன தமிழெழுத்தில் எல்லாப் பிரதிகளிலுமுள்ளன. அவற்றோடு, தேவநாகரலிபியிலுள்ளவை சில பிரதிகளிலும், தென்னாட்டு க்ரந்தலிபியிலுள்ளவை சில பிரதிகளிலும் சேர்த்துப் பைண்டு செய்யப்பட்டுள்ளன. அவரவர்கள் தங்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவற்றை விவரமாக எழுதி வருவித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சித்தான் பைண்டு விலை ரூ. 3. முழுக்காலிகோ பைண்டு ரூ. 2-12.

அரைக்காலிகோ பைண்டு ரூ. 2-8.

ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம் மூலம். [பாக்கெட் பதிப்பு]
தேவநாகரம், க்ரந்தம், தமிழ். தனித்தனி ரூ. 0-5-0

தபாற்கூலி வேறு.

விவரங்களுக்கு அடிபிற்கண்ட விலாஸத்திற்கு எழுதுக :—

கும்பகோணம், }
1-3-34. }

ம. வீ - இராமானுஜாசாரியர்,
பதிப்பாசிரியர், தமிழ் மஹாபாரதம்.

OPINIONS

THE HINDU

Dated, 20—2—1929

“Sriman M. V. Ramanujachariar, Retired Tamil Pandit, Kumbakonam College, has done a real service to the public by his admirable publication of **Sri Vyasa's Vishnu-Sahasranama-Stotram** with **Sri Sankaracharya's** and **Sri Parasara Bhattarya's Bhashyams** translated in Tamil. The stotram is printed both in Granta and in Tamil characters with the Namavali added to both. Besides the Sahasranamam, the book also contains the **Pancha-ayudha stotram** and the **Dvadasanama panjaram** which are usually said every evening as daily prayers by all pious Hindus. An index is also added to the thousand names arranged in the alphabetical order, a most useful appendix but seldom found in Indian publications. The book is well-edited and well printed: in clearness of type in size and shape, it leaves nothing to be desired. The two Bhashyams form the most useful part of the book as they are from the pen of two Acharyas who command universal respect and esteem. The translation of the Bhashyams is done with the greatest care and is couched in lucid, chaste, and simple Tamil. We hope that the book may have a wide circulation and stimulate the thought of God which is so necessary if our country is to reach its full spiritual development in God's creation.”

ஸ்ரீ:

ம தி ப் பு ரை .

செ ந் த மி ழ்

தோகுதி ஈக, பக்கம் ௮௦ : 1934ஸ்ரீ ஜனவரி - பிப்ரவரி

“ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம்:—[ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாத பாஷ்யத்திற்கும், ஸ்ரீபராசரபட்டாசார்ய பாஷ்யத்திற்கும் சரியான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.] இது, கும்பகோணம் காலேஜ் ரிட்டயர்டு தமிழ்ப்பண்டிதரும், பாஷாபாரததூதரான ஸ்ரீ. உ. வே. எம். வீ. ராமாநுஜாசாரியரால் தமிழில் மொழிபெயர்த்துப்பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம் ஸ்தோத்ரரூபமாகவும், மந்த்ரரூபமாகவும் தொன்றுதொட்டு வைதிகர்களால் அது ஸந்திக்கப்பெற்று வருவது யாவருமறிந்ததே. அப்படி அதுஸந்திப்பவருள் பெரும்பாலோர் பொருளுணர்ச்சி இல்லாமலே அதுஸந்தானம் செய்துவருகிறார்கள். அதுவும் புண்ணியப்பயன் அளிக்கவல்லதாயினும் பொருளுணர்ச்சியோடு அதுஸந்திப்பதே பகவத் ஸ்வரூப ரூப குணனுபவம் பண்ணுவதற்கும் பயனடைவதற்கும் மிகவும் சிறந்தது. அப்பொருளுணர்தல் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷாபாண்டித்தியத்துடன் வியாகரணம் வேதாந்தம் முதலிய சாஸ்திரங்களிலும் மிகுந்த பரிசயமுடைய சிலருக்கே இயல்வதாம். ஏனையோர்க்கு இயல்வதன்றும். இவ்வாறு அறிதற்கரிய பரம் பொருளின் ஆயிரநாமப் பொருளையும் தமிழர்கள் யாவரும் எளிதிலுணர்ந்தாயும்படி தமிழில் மொழிபெயர்த்து அச்சிட்டுதவிய மொழிபெயர்ப்பாளரது ஒப்புரவாண்மை பாராட்டத்தக்கது. ஸஹஸ்ரநாமமூலமும் நாமாவளியும், தனித்தனி, கிருந்தலிபியிலும் தமிழெழுத்திலும் பதித்துச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்தைப்பற்றி அறியவேண்டிய விஷயங்கள் பலவும் எளிதிலுணரும்படி விரிவான முகவுரை வரையப்பட்டிருக்கிறது. ஸஹஸ்ரநாமத்தை ஒட்டி முன்னும் பின்னும் வினாவிடைகளுக்கும், பலசுருதி முதலியவற்றிற்கும் உரையெழுதப்பெற்றிருக்கிறது. உரைநடைமுழுதும் இயல்பான செவ்விய தமிழ்நடையாயுள்ளது. வைதிகாபிமானிகளான தமிழ் மக்களுக்கெல்லாம் இப்புத்தகம் மிகவும் பயன்படத்தக்கது.”